

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСуоу (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 89. ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 18-го КВІТНЯ 1980. ЦЕНТІВ 25 CENTS. JERSEY CITY AND NEW YORK. FRIDAY, APRIL 18, 1980. No. 89. VOL. LXXXVII.

У Нью-Йорку відбулася зустріч з гетьманівною Оленою Скоропадською

Гетьманівна Олена Скоропадська промовляє під час зустрічі в Нью-Йорку.

Нью-Йорк (Б.К.). — Гетьманівна Олена Скоропадська, наймолодша дочка гетьмана Павла Скоропадського, зустрілася тут 12-го квітня ц.р. з невеликим колом членів і прихильників Гетьманського Руху. На зустріч гетьманівна прибула разом зі своїм мужем п. Людвиком Отт. Зустріч відбулася в готелі на 5-й евею в приватності 60-ти запрошених гостей. Приїхали на це побачення представники гетьманських організацій з Канади (Ванкувер, Вінніпег, Торонто) та із ЗСА (Каліфорнія, Мічиген, Іллінойс, Аркансо, Нью-Джерсі). Прийняття пройшло в дуже дружній та ентузіастичній атмосфері. Своєю появою та розмовами гетьманівна Олена залишила серед присутніх зворушливе враження.

КОРОТКІ ВІСТІ

В Америці

ЗАГАЛЬНЕ МАЙНО ПРЕЗИДЕНТА ДЖІММІ Картера зменшилося у 1979 році на 112,605 дол. до 893,000 дол., передусім тому, що фірма, яка відає його бізнесовими фондами, втратила 81,000 дол. Президент Картер заплатив 65,000 дол. федеральних податків і йому належить зворот в сумі 16,703 дол. Прибуток віцепрезидента Волтера Мондейла вносив 89,424 дол., з чого він заплатив 23,429 дол. федеральних податків. Мондейлові належить зворот в сумі 3,810 дол. За час його урядування в Білому Домі, прибуток президента Картера тільки в одному році переступили суму 1 мільйон доларів.

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА РІШИВ У ВІВТОРОК, 15-го квітня, що поліція не може арештувати запідозрених у злочинах осіб у їхніх помешканнях без судового ордеру. Цим рішенням, яке запало більшістю голосів 6 до 3, Найвищий Суд уневажив закон Нью-Йорку і 22 інших штетів, які дозволяли на арешти і обшуки без судових дозволів. Рішення Суду йде по лнії тислого інтерпретації четвертого додатку до Конституції ЗСА, який забороняє „безпідставні обшуки і арешти“. До помешкання поліція може увійти без судового ордеру тільки тоді, коли існує підозріна злочину в тому помешканні.

СЕКРЕТАР СКАРБУ ЗСА, ВІЛЛІАМ МІЛЛЕР, остеріг кампанію Крайслер, що, якщо вона не виконає своїх зобов'язань, то Федеральний уряд буде змушений відкликати свою гарантію для неї в сумі півтора мільйона доларів на забезпечення кредитів, потрібних для її оздоровлення.

КОНГРЕСОВА КОМІСІЯ ДЛЯ ТОРГІВЛІ, спожиття і монетарних справ переводить обслідування причин і наслідків недавнього краху курсів срібла на світових біржах. В ЗСА цей крах дійшов був до такого критичного пункту, що могла наступити катастрофа. Комісія приготувала пропозиції для нового законодавства у цій справі. З свідчень експертів перед тією комісією виходить, що новий закон буде мусити обмежити можливості спекуляції на товарній біржі так званими „контрактами на майбутній речинець“, тобто і спекулятивними контрактами, які репрезентують різні товари, що їх в реченні не доставляється, а тільки одна сторона виплачує другій різницю в ціні (гра на підвищення, або спадок ціни). Дотепер купець таких контрактів платив тільки малу суму готівкою, а решта йшла на кредит. Тепер пропонують значно підняти суму готівки, яку треба при закупі контракт у платити.

ВДЕРЖУВАННЯ ТЕРМОСТАТІВ НЕ НИЖЧЕ ЯК 78° Ф під час літніх місяців і не вище як 65° Ф зимово у краніях і бюрових будівлях зобов'язує до кінця січня 1981 року, згідно зі зарядження президента Джиммі Картера. Це зарядження, яке увійшло в життя у липні минулого року, було задумане для заощадження пального, хоча деякі американські законодавці, а то й члени уряду, сильно критикують. Зобов'язуючим залишається також обмеження у швидкості їзди автомобілями до 55 миль на годину.

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім передплатникам „Свободи“, що від 1-го травня ц.р. англійський „Український Тиждень“ (The Ukrainian Weekly) вислатиметься вже тільки тим передплатникам щоденника, які собі цей тиждень окремо замовляють і передплатять. Усі передплатники щоденника вже одержали, або ще одержать окремі повідомлення в цій справі та короточки і зворотну коверту на замовлення. Прокхасмо їх негайно вивипити та повернути нам разом з належною передплатою.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“

БІЛИЙ ДІМ ЗАПОВІДАЄ ЗАГОСТРЕННЯ САНКЦІЙ ПРОТИ ІРАНУ

Вашінгтон. — З Білого Дому недовзначно заповідують загострення економічних санкцій проти Ірану, як що справа задержаних там військовиків „студентів“ американських закладників не буде полагоджена в найближчому часі, як також говориться про можливість застосування відповідної військової акції, якщо ця справа не буде позитивно розв'язана. Рівночасно інформуються про дальший натиск ЗСА на альянтів, щоб вони активніше приєдналися до цього американського натиску на Іран у справі закладників. Коли мова про загострення економічних санкцій, що їх мав би заповісти президент Картер вже під кінець цього, або на початку наступного тижня, то це мало б відноситися до включення харчових продуктів та медикаментів в існуючі і практиковані вже ембарго американського експорту до Ірану. Щодо можливості військової акції, то мається на увазі головню блокаду іранських портів, що було б рівнозначне майже з повною ізоляцією цієї країни, яка вдержує свої торговельні зв'язки зі світом майже виключно морським шляхом. Про-

те, в поінформованих колах вважається такі повідомлення з Білого Дому за „дво-значні“ бо в справі блокаде досі ще не винесено жадного конкретного рішення і не визначено реченця. Непевність щодо блокаде викликає помітне замішання, як серед американської публіки, так і серед альянтів, але це — згідно з твердженнями коментаторів — у нічому не турбує уряд у Вашингтоні, або ще й навпаки, це могло б бути навіть планованою метою уряду в теперішньому процесі загострення і більш рішучого поступування в справі закладників.

Рівночасно з Пентагону інформують, що практичне переведення блокаде іранських портів сегобди заплановано їх мінами, не натрапляло б на будь-які труднощі технічного порядку, хоча в Пентагоні рахують з усіма можливостями советської реакції. Тому то і встановлені плани постійно перевіряються. Проте, практичне застосування цієї військової акції сегобди ще остаточно не вирішене і її вважається за мало правдоподібну, хоча і не виключену. Ситуація мала б з'ясуватися щойно в травні ц.р.

Автомобільна компанія Форд планує закрити 3 фабрики

Детройт, Міч. — Автомобільна компанія Форд, одна з трьох найбільших у ЗСА, планує закрити три фабрики і звільнити понад 15,000 працівників у наслідок спадку продажі її автомобілів на 30 відсотків.

Речники компанії Форд, Джеренал Моторс і Крайслер подали до відома у вівторок, 15-го квітня, що продаж їхніх автомобілів у перших десятих днях квітня упав на 25,2 відсотки у порівнянні з минулим роком.

Головними причинами такого спаду є високі ціни на бензину та імпортування малих автомобілів з інших країн, зокрема з Японії, яка захопила біля 25 відсотків загального ринку збутку в ЗСА. У випадку компанії Форд це інші труднощі, бо її інженери не встигли на час достосуватися до кризи

Лідер Квебеку закликає до голосування за суверенність

Оттава, Онт. — Прем'єр Квебеку Рене Левек звернувся із закликом до населення цієї франкомовної провінції Канади надати його урядові мандат для зачаткування переговорів з федеральним урядом в справі політичної суверенності Квебеку в рамках нової структури країни.

Виступаючи з промовою у провінційній асамблеї у вівторок, 15-го квітня, Левек який очолює правлячу партію Квебеку, встановив дату голосування на 20-го травня ц.р. Закликаючи на-

Секретарка НАТО втекла до Східної Німеччини

Брюссель, Бельгія. — Головна квартира НАТО повідомила, що одна із секретарок НАТО, по національності бельгійка, не повернулася до праці після Великодніх вакацій. В тому самому часі східнонімецькі власті повідомили, що згадана секретарка одержала політичний азиль у Східній Німеччині. Вони також подали її ім'я і прізвище. Це — Імельда Веррепт, яка працювала у секції французької мови в НАТО.

Східнонімецька агенція АДН повідомила, що згадана секретарка мала доступ до сотні таємних паперів з

ДОСЯГНЕНО КОМПРОМІС МІЖ ЄГИПТОМ І ІЗРАЇЛЕМ

Вашінгтон, Д.К. — На пресовій конференції, яка відбулася тут 16-го квітня після закінчення розмов президента Картера з ізраїльським прем'єром — міністром Менахемом Бегіном, ізраїльський прем'єр подав до публічного відома, що розмови в справі автономії автономії для арабського населення на західному березі Йордану і в Газі „закінчено з успіхом“. Розмови ці започаткував єгипетський президент Садат з президентом Картером минулого тижня і в них устійлено, як далеко Єгипет може відійти в своїх поступках Ізраїлю і які є його мінімальні вимоги.

Прем'єр Бегін подав до відома, що:

1). Буде створений постійний діючий спільний комітет який буде слідувати за переведенням у життя домовленого та буде розв'язувати ті спірні питання і нові проблеми, які виникнуть в тягу дальшої праці.

2). В тижні після 27 квітня починаються розмови цього спільного комітету в Герцлії, Ізраїль, які після будуть перенесені до місцевини по спільному боші і далі будуть так пересуватися в міру потреби.

3). Дата 26 травня, згідно з попереднім домовленням залишається речинцем, до якого мають бути домовлені конкретні деталі і методи здійснювання автономії, переведення перших виборів, які передадуть місцеву самоуправу в руки арабського населення, та принципи, на яких автономія буде здійснювана.

4). Прем'єр-міністр Бе-

Совєтські військові сили в Афганістані перегруповуються

Вашінгтон, Д.К. — Советські окупаційні війська в Афганістані, які досі не змогли усмирити афганських ісламських повстанців, зменшили темпо весняної офензи та шукають іншої тактики для ліквідації повстанських дій, згідно з думкою американських військових спеціалістів.

Хоч загально вважають, що Москва вживає понад 100,000 добре озброєних вояків для контролю більших міст і провінційних центрів, советська команда не зуміла досі знищити рухливі повстанські групи, хоч вони слабо озброєні. Совети продовжують операції в кітловині Конар, але загальний советський наступ на Сході припинився мабуть через пероєкції дотеперішніх дій советським військовим штабом.

Американські знавці подають, що Москва використала всі військові

Уряд Японії закликає до бойкоту Олімпійських ігор

Токіо. — Уряд Японії, відкликаючись на рішення Олімпійського комітету ЗСА, рішив бойкотувати Олімпійські ігрища в СССР і звернувся із відповідним закликом до японських атлетів, підкреслюючи, що їхня участь в ігрищах „небажана“.

Голова Японського олімпійського комітету Катсуї Шібата відмовився від будь-яких коментарів щодо бойкоту, признаючи, однак, що рішення Олімпійського комітету ЗСА „поважно заважить“ на становищі його комітету. Речники японського уряду твердять, що якщо Олімпійський комітет цієї країни не повинувся

рішально уряду, то всі публічні фонди на вивинування змагунів будуть заморожені.

Д-Р А. САХАРОВ ЗАСУДЖУЄ АГРЕСИВНІСТЬ МОСКВИ, СХВАЛЮЄ СПРОТИВ ЗАХОДУ

Москва. — Не зважаючи на майже цілковиту ізоляцію у місті Горькому, л-р Андрей Сахаров, відплатний діяч правозахисного руху в СССР, відкрито висловлює свої думки про події у світі, а його дружина Елена Боннер та приїздили у Москву передають їх у вільний світ різними засобами.

„Весна збуджує надії у наших серцях, але ізоляція мого чоловіка погіршується“, — твердить Е. Боннеру інтерв'ю із західними кореспондентами, прибувши до Москви на лікування хронічної недуги очей. Подорожуючи поміж Москвою і Горьким, вона є свосердним кур'єром поміж л-ром Сахаровим і західними кореспондентами, передаючи їм відповіді свого чоловіка на писемні запити.

Відповідаючи на питання щодо санкцій, що їх президент Джіммі Картер примінив до СССР у наслідок інвазії на Афганістан, л-р Сахаров вповні їх схвалює та закликає західних союзників ЗСА до солідарності, бо „слабкість коливання Заходу стимулюють ті сили в цій країні, які прямують до експансії надмірного зброєння в заціненні внутрі, включно із намаганням здушити правозахисний рух“.

Інвазія СССР на Афганістан, твердить л-р Сахаров, віддержало експансивну політику Москви у ключових частинах світу. „У відповідь ЗСА, Західна Європа і Японія мусять зайняти тверде і об'єднане становище“.

Щодо Олімпіади, то л-р Сахаров вважає, що це є „недопустиме“, щоб спортивні світу брали

Д-р Андрей Сахаров

участь в ігрищах у тій країні, яка поведла мілітарну агресію на Афганістан і яку засудили 104 члени Об'єднаних Націй. Він схвалює думку влаштування альтернативних ігор в іншій країні.

Правозахисний рух має надзвичайний вплив на населення Советського Союзу, твердить л-р Сахаров, хоча цей вплив проявляється радше у моральній, а не політичній площині. Сміливий голос дисидентів проти беззв'язу „продолжює конспірацію мовчазності і приготує ґрунт для коначних демократичних і плуралістичних реформ у цій великій, але інертній і розтерзаній країні“.

Про майже цілковиту ізоляцію д-ра Сахарова свідчить факт, що при вході до його помешкання є постійна сторожа і до нього не допускають приїзтів з Москви. Двом юнакам з Горького вдалося продістатися до помешкання Сахарова, заявивши поліціянтам, що вони бажать порозмовляти з ним про деякі „вічні питання“ теоретичної фізики. Після побачення органи КГБ переслідують юнаків на протязі двох годин.

КОРОТКІ ВІСТІ

У світі

ЗОВСІМ НЕ ПИТАЮЧИ ЛИВАНСЬКОГО УРЯДУ і навіть не запросивши його на спільну конференцію, президенти Алжирської, Південноєгипетської, Лівій і Сирій та голова Палестинської Визвольної Організації Яссір Арафат рішилися на спільній нараді зорганізувати об'єднану військову силу для інтервенції в Лівані. Покищо сила буде стаціонарована в Сирії.

БОРІТЬБА МІЖ МУСУЛМАНАМИ В ЛИВАНІ набирає гостріших форм. В Бейруті дійшло до збройних ударів між партизанами, яких підтримує іракський уряд і групами магометан зі секти шіїтів, тієї самої до якої належить Аятолла Хомейні. В сучасках загинуло п'ять осіб.

В ІРАКУ ПРОПАВ БЕЗ СЛІДУ ІМАМ МОХАММЕД аль-Бакр, духовний провідник іракських шіїтів, яких є в Іраку коло шість мільйонів. З ним пропала і частина його родини. Всіх їх заарештувала була поліція в Багдаді, столиці Іраку, і після того невідомо, де вони ділися. Арештовано їх те, що вони створили в Іраку підпільну ісламську організацію, пов'язану з Аятоллою Хомейні.

ЕНРІКО БЕРЛІНГЕР ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР комуністичної партії Італії, відбуває в Китаї десятиденні відвідини. Вже в першому дні побуту він мав довгу розмову з генеральним секретарем комуністичної партії Китаю Гу Яобангом. В наступних днях він відбуде розмови з лідером китайських комуністів і прем'єром китайського уряду, Гуа Гуофенгом. Найважливішою темою розмов є відновлення зв'язків і співпраці між італійською і китайською комуністичними партіями.

МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ „ЕКОНОМІЧНОЇ СПІВПРАЦІ І РОЗВИТКУ“ зобов'язалася допомогти цього року Туреччині сумою 1,16 мільйона дол. Турецький уряд висловив своє незадоволення, бо згідно з його обрахунками Туреччина потребуватиме цього року три мільйони такої допомоги, щоб прискіпити підйом своєї економіки, яка останнім часом виявила значне покращання. До організації Економічної Співпраці і Розвитку належать 24 держави.

НОВИЙ КАНАДСЬКИЙ ЛІБЕРАЛЬНИЙ УРЯД під проводом прем'єр-міністра П'єра Трудо заповів впровадження нового законодавства для контролю і регуляції закордонних конернів. Одночасно з тим цей уряд планує впровадити врівняльні ціни на бензину, вкальовувавши кошти закордонної ропи і кошти власної продукції.

В БАЗЕЛІ, ШВАЙЦАРІЯ, ЗАКІНЧИЛАСЯ конференція представників емісійних банків 11 найбагатших і індустріально сильніших країн в світі: ЗСА, Швейцарії, Англії, Бельгії, Канади, Італії, Франції, Японії, Західної Німеччини, Голландії і Швеції. Одним з предметів нарад була тривожна ситуація на світовому фінансово-кредитовому ринку. Під великим знаком запити є тепер виплатність багатьох господарсько малорозвинених країн, які занадто задовжені. З другого боку, в тресорах найбільших світових банків опиниться величезна частина надвишки сто мільйонів доларів, яку отримають арабські продуценти нафти. Як розподілити ці фонди і які зворот забезпечити, було найголовнішою проблемою конференції.

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бойкот Олімпіади

Олімпійський комітет ЗСА своїм рішенням бойкотувати літні Олімпійські ігрища в СРСР у наслідок інвазії Москви на Афганістан не тільки зареагував позитивно на заклик президента Джиммі Картера, який вже раніше зайняв принципове становище в тій справі, але й надав новий вимір цілому олімпійському рухові в обличчя світових подій.

Очевидно, що, обмірковуючи це рішення і відповідну резолюцію, члени Комітету брали до уваги цілий ряд аспектів цього складного питання, зокрема почуття атлетів, які від місяців приготувалися до змагань, щоб гідно зарекомендувати свою країну на цьому найвищому рівні аматорського спорту. Цей момент також брав до уваги президент Картер, знаючи, що мірсо кожного спортсмена є змагатися в Олімпійських ігрищах згідно з усіма етичними засадами спорту і старинним гаслом „вишиде, вище, сильніше“. Закликаючи до бойкоту, Президент виразно підкреслює, що Олімпійські ігрища слід розглядати у контексті світових подій та що ніяк не можна погодитися на те, щоб держава, яка є наявним агресором, гостила у себе тисячі атлетів з цілого світу та використовувала Олімпійські ігрища для своїх пропагандистських цілей. Ті делегати Олімпійського комітету ЗСА, які голосували за бойкотом, зрозуміли настанову президента Картера, що її поділяє переважна більшість населення країни і щораз більше число атлетів. Переважна здоровий глузд, почуття патріотизму і солідарності в обличчя загрози для безпеки цілого світу, як заявив Волтер Мондейл, промовляючи до зібраних в Кольорадо Спрінгс членів Комітету.

Цього, на жаль, не можна сказати про Міжнародний Олімпійський Комітет, який досить зухвало відкинув пропозицію президента Картера перенести цюгоричні Олімпійські ігрища до іншої країни, або й до кількох країн з уваги на агресію Москви в Афганістані. Зігнорував МОК виявлену готовість Великої Британії й Канади зайнятися влаштуванням тих ігор, постійно викручуючись аргументами, що „політику не слід вмишувати в спорт“. А, власне, політично мотивоване було рішення МОК-у відбутися цюгоричні Олімпійські ігрища в СРСР, в державі, уряд якої має аж надто довгу історію порушень основних людських і національних прав. Афганістан — це тільки останнє кільце у довгому і кривавому ланцюгу. І про це члени МОК-у знають.

У справі Олімпійських ігор в СРСР Америка сказала своє останнє слово. Можна сподіватися, що вслід за нею пійдуть її союзники, а на це вже є деякі позначки, бо 12 країн вже відмовилися від участі в ігрищах, а уряди таких країн як Велика Британія, Японія, Канада й Австралія виявили певну солідарність з Урядом ЗСА, хоча їхні олімпійські комітети ще вагаються. Рішення Олімпійського комітету ЗСА повинно послужити їм прикладом.

На службі Москви

Ісламбад, Пакистан. З таким самим наміром і покищо з такими емоціями наслідками ідентифікації Мальмерка і до Делі, Індія, та відбув там розмови з прем'єр-міністром Індії Індірою Ганді, яка зі свого боку запропонувала регіональну конференцію Індії і сумесних країн, щоб обминути впливи великодержав, а в першу чергу СРСР.

З метою вманеврувати Індію в російську сферу впливів прибув до Делі також Фам Ван Донг, прем'єр-міністр В'єтнаму. Але і йому не вдалося склонити Ганді до підтримки нападу СРСР на Афганістан та взагалі російської політики в тому районі.

Під час перебування д-ра Ю. Вассіана в Перемишлі, наша тамшня інтелігенція вчора переважно переслідувала в залах „Бесіди“, розважаючи себе читанням різних часописів, білярдом, шахами чи грою у карти. Д-ра Ю. Вассіана, однак, там не можна було зустріти. Він кожного вечора до пізньої ночі читав твори філософів, таких як Шопенгауер, Шпенглер, Гегель та інших. Зокрема він залюбки читав, а власноруч студіював візантійське мистецтво, спеціально церковне. Пригадую, як у 1930-40-х роках у Кракові Вассіан часто зустрічався з о. д-ром Богданом Липинським і там вони щільними годинами дискутували на теми релігії, мистецтва.

Треба жаліти, що тих дискусій не записано на магнітофонній стрічці. Бо наша наука була б збагатилася цим науковим твором. Ю. Вассіан був тонким мислителем, філософом, ерудитом, олімпійським класом, знову ж, о. Липинський — це незрівняний богослов, догматист, мораліст — і обидва вони мали велике знання візантійського мистецтва.

ЮРІЙ ТУРЧЕНКО: „МИ УКРАЇНЦІ“

Советський громадянин, який виїжджає за кордон, мусить залишити вдома всі свої особисті документи.

Для кращого зрозуміння вчинку Юрія Турченка треба кінчею познайомитися з його кар'єрою державного функціонера крок за кроком. Він один з того кола визначних осіб, яким життя пливло гладко.

Він — єдиний син науковця, доктора хемічних наук, професора Київського університету, який помер тому два роки, та матері, лікарки, тепер на пенсії. Він народився в Полтаві на захід від Харкова, де Петро Великий в 1709 році побив шведського короля Карла XII, виявляючи світові імперіальну царську потугу. Він закінчив початкову і середню школи в Харкові, як патріот, послухав заклику „визначити“ й зголосився до Червоної армії, маючи 17 років життя.

Лавреат державної нагороди

Переїшовши вишкіл у панцерних, кавалерійських і артилерійських частинах, він бився проти німців під Києвом, в Білорусі, в Румунії, Малярщині, Чехословаччині й Австрії. Був здемобілізований у липні 1946 року в ранзі капітана, але під час війни був тричі поранений, дістав дев'ять воєнних відзначень і орден вітчизняної війни.

Чотири роки пізніше він дістав диплом з філології на Київському університеті, написав дисертацію про мистецький рух в Академії мистецтва в Києві, став доктором наук у 1965 році. З тихом всіма почесами він працював у Академії наук, викладав, став директором дослідного відділу та спеціалістом українського мистецтва. В 1960 році його вибрали шефом Департаменту мистецтва та музики, який в системі Академії наук залежав від Інституту мистецтва, фольклору і етнографії в Києві.

Він також лавреат „державної нагороди“ і його грамота для України носить число 182, що рівне по престижу майже виборів до Академії наук. Дали він також був іменований членом Ради Академії мистецтва в Москві, що є одним з найвищих відзначень у ділянці мистецтва.

„Я носив сімнадцять шапок“, — сказав Турченко. Він не хотів зі скромністю подати усього список усіх своїх титулів. Слід зазначити, однак, що він був президентом Наукової Ради у справах музики та розвитку музейництва в Україні, членом редакційної колегії журналу історії мистецтва народів СРСР, професором Київського університету, директором

його Ради гуманістичних наук, головним редактором мистецького журналу тощо. Здобивши, загальношано-ваний і з численними відзначеннями та почесами, Турченко видавався ідеальним кандидатом — і таким він є — на високий пост у ЮНЕСКО, куди його хотіли вислати ще в 1966 році для виконання функцій, які він есентуально приймав у 1974 році: шеф музейництва та директор департаменту культури в секретаріаті ЮНЕСКО.

Однак Юрій Турченко мріяв та мав інші амбіції: стати академіком, але в Академії наук України так, як Сахаров у Москві. І в тому напрямі він активно працював.

Скорі, проте, одне зерно піску впало в колючу наоливлену машину. Це явище є одноразово брутальне і типово російське. Але для кращого зрозуміння вчинку Турченка його прохання про політичний азиль у Франції треба повернути до 1965 року. Він обробив свою тезу у Києві, вибираючи за свій предмет оборону української культурної спадщини, що глибоко не сподобалося властям. Не сподобалося до тієї міри, що наступного року йому запропонували „виїхати закордон“.

„В Росії“, — пояснив Турченко, — факт виїзду за кордон — і ми всі це знаємо — означає, що після повороту вас можуть обвинувачувати в будучому. Він відмовився, пояснивши, що його наукова кар'єра потерпіла через виїзд за кордон. Через це його звинуватили, що він „український націоналіст“. Рік пізніше, 1972 року, він редагує і закінчує книгу, темою якої є зв'язок українського мистецтва з мистецтвами закордонних країн. Це ще більше спричинило натиск на нього для виїзду за кордон. Йому відмовлено права видати його книжку і накинено зобов'язання писати тільки збірні колективні праці, де існує дуже витончена контрола, що позбавляє автора будь-якої творчої ініціативи й діяльності. Він, однак, не був єдиним науковцем, на якого робив натиск режим. Обвинували в „українському націоналізмі“ також ряд його товаришів з Академії наук, яких знижено в посадах по причині „хвороби“, вигнано на „пенсію“ або ще гірше — заганено в тюрму.

Треба було дійсно послухати Юрія Турченка, як він описував форми переслідування, раз хитрі і витончені, то знову брутальні, з метою зламати людину. Його принижували, домагалися, щоб він написав статтю — проти своєї совісті — і (Закінчення на стор. 5)

Василь Маркус

НАДЗВИЧАЙНИЙ СИНОД ІСРАРХІЇ УКЦЕРКВИ

(Аналіз, значення і перспективи на майбутнє)

[3]

Щодо Крижеської спархії, яка почувалася донедавна в тісному зв'язку з рештою нашої Церкви і лиш під впливом політики розділення Східної Конгрегації почали деякі її чинники бокувати від спільності і поклонятися, мовляв, на те, що вони належать до іншої (Загребської) митрополії, то тут ситуація ще не ясна. Чи Владик з Югославії запрошено на останній синод, ми не знаємо; якщо вони були запрошені, чи не прибули з об'єктивних перешкод (недуга, вік), також не вдалося встановити. На всякий випадок, тут залишається ще для нашої ієрархії загнати зв'язок із цим невеликим, але ширим вірним Матері-Церкві своїм стадом.

Справа Пряшівської спархії не полагождана, бо там від смерті покійного Василя Гопка немає власного ієрарха, а політика так словесного, уряду, як і значної частини священників не діє на нашу користь: та частина сьогодні під фірмою „словачьких греко-католиків“, хоче йти своїм шляхом, мабуть, відмежовуючись від Церкви України-Руси так, як це зробили з кінця 19 стол. греко-католики в Угорщині. Реалістично, лиш Божа ласка та якісь поважні політичні зміни на Сході Європи могли б відновити єдність пряшівської спархії з Помісною Українською Католицькою Церквою. Може кращі перспективи для цієї частини Перемиської спархії, вірні якій живуть тепер в сучасній Польщі.

Хоча режим і тут не є надто сприятливий для привернення єдності українців греко-католиків з Матірньою Церквою, проте Папою полям міг би в цьому багато зробити. Він дав досі багато доказів своєї прихильності до українського народу, на це навіть натякнув у своїй проповіді у Сикстинській каплиці, коли заявив: „Ваше первісне походження не може не навести мене на думку особливої близькості Вашого славного народу до мого рідного народу“. У цьому відношенні — упорядкування канонічно-ієрархічної ситуації наших братів по вірі в Польщі — очікуємо ще прихильних актів з боку Папи Івана Павла II.

Не скриваємо, що ми українці в діяспорі до несправедливості і незрозумілу дипломатію боліюще відчували. І на неї відповідно реагували, можливо, перебільшено і недипломатично, але широко. Було неприємно, що предметом наших жалів і звинувачень були не лише архієпископи Кассаролі, кардинал Вілєбрандс, але й покійний Папа Павло VI.

Відкритим і доволі важким залишається питання взаємин і місця у структурі нашої Помісної Української Католицької Церкви, або, як її гарно називає Блаженніший Патріарх Йосиф, Церкви Русі-України, наших закарпатських братів в ЗСА, що мають свою окремо Пітсбурзьку

(Продовження буде)

НІМЕЦЬКА ВОЄННА ФЛОТА НА ОВИДИ

Західнонімецький міністер оборони Ганс Апель перебуває у діловій поїздки в Австралію, звідки він подається до інших країн Паціфіку. А німецька воєнна флота відбудувати маневри від 28 квітня до 8 серпня на схід від Суейського каналу. На запит занепокоєних тими маневрами більшовицьких німецький уряд відповів, що ці маневри заплановані ще минулого року і не мають нічого спільного з московським нападом на Афганістан.

В часі побуту Ганса Апель в Сідней прем'єр Австралії Мелком Фрейзер запитав його, чи не могла б німецька флота продовжити свої маневри і прибути на австралійські води. А прем'єр Нової Зеландії Роберт Малдун пішов ще далі і заявив, що Західна Німеччина мусить перебрати на себе активнішу роль в Азії. Що відповів Ганс Апель на обидві пропозиції, невідомо.

Зате відомо, що Австралія, Нова Зеландія, навіть пізніше Японія дуже зацікавилися німецькою фрегатом Ф122, а головню 155 міліметровою гавницею, на кетою Роланд та цілою системою протилежності оборони, яку в часі своїх маневрів буде випробовувати німецька флота на Паціфіку.

Московські інтервенції і запити сателітних країн у цих всіх справах, спрямовані до Боннського уряду, викликали відповідь канцлера Гельмута Шмідта. Канцлер Шмідт пояснив, що це „звичайні собі маневри“, які німецька флота робить щороку, тільки цього року вони більші, бо Німеччина має більше і нові кораблі; ось, наприклад, вишкільний корабель „Германія“ відбув маневри на водах Югославії, а з боку Югославії не було ніякого протесту, навпаки, його там вітали.

Чи були задоволені такою відповіддю на Кремлі — невідомо, але відомо, що Франц-Йозеф Штраус, кандидат на канцлера у випадку перемоги християнських демократів у виборах цієї осені в Німеччині, висловив своє невдоволення, бо на його думку канцлер Німеччини не повинен бути за надто скромним і повинен не тільки бувати бойові фрегати, але й не боятися того.

Формально постала самостійна держава Зімбабве

Солсбері, Зімбабве. — Сьогодні, 18-го квітня, тут проголошено самостійну республіку Зімбабве, яка постала з дотеперішньої британської колонії Родезія. Колонія Родезія, як адміністративно окрема колонія, аніж одна з країн, після референдуму 1922 року, яке більшістю голосів відхиляло прилучення до Південно-Африканської Унії. Таким чином закінчено перехідний період від управління тих теренів Британською Південно-Африканською Компанією, мандат якої вигас 1914, до окремої колонії в системі Британської імперії. Назва колонії Родезія, пішла від проєктованого вилучення тих теренів в окрему одиницю, Сесілія Родеса, британського дипломата і вченого.

Акт формального закінчення держави Зімбабве мав переваги британський престолонаслідник, князь Чарльз, а губернатор лорд Соумс мав передати владу прем'єрові Робертові Мугабе, недовго командировав чорних партизан, поміркованому марксистові. Прем'єр Мугабе фактично вилучив владу уже шість тижнів, після того, як партія, очолена ним, а побудована довкруги його партизанських загонів, здобула абсолютну більшість у перших парламентських виборах в Родезії.

Постання республіки Зімбабве попередили роки кривавої боротьби, яку вели чорні автохтони проти білих колоністів. Чорного населення в Зімбабве є коло сім мільйонів, білих колоністів 250,000. Однак дотепер вся влада була в руках білих.

Роберт Мугабе і його партизанські формации не були єдиними. Були ще й інші, а серед них найсильнішими дорогами, бо злі дороги ведуть теж до Бога, але тільки як до справедливого й найвищого Судді по кару, а за добрі діла по вічну нагороду в небі. Вассіан твердить і те вірить, що існує „потойбічне, себто вічне, життя, яке не може бути подібне до туземного, бо як твердить догма, воно безконечно вище. Воно взагалі є останнім висловом усіх вартостей“. Він чітко підкреслює і наголошує, що „ціла християнська наука, отже Христове вчення, побудоване на чутті та любові! Адже найбільша заповідь Бога — це любов ближнього. А тому атеїстичний комунізм ніколи не зможе перемогти цієї великої заповіді Божої своїм „етосом пролетарської війни про міщанську щастливість“, — твердить Вассіан.

Замітним було в нього, що думка про емігрування з рідної країни була йому чужа. Тому в 1939 році, під час першої окупації західно-українських земель Москвою, він ніяк не хотів покидати України. З концентрального табору в Березі Картузкій він не пішов на Захід, але до Львова, а звідтам до своїх рідні у Бродях. Шойно коли спеціально вислані з Кракова члени ОУН прибули до Бродів, взяли рукописи його творів, тоді й він поневолі подався нелегальним шляхом на Захід. Про свою розлуку з рідними землями він часто згадував, а тоді його смугла обличчя рум'яніло, але не раділо, а гнітючим смутком. Він засидно повторяв, „що тільки рідна земля наповняє автохтона глибоким життєдайним відлком“, а тоді людина відчуває міцне єднання із прадами рідної землі“.

Велика туга за рідною українською землею аж до смерті не покидала д-ра Вассіана, цього великого українського філософа і мислителя, без уваги на те, в якій країні він би не перебував поза Батьківщиною.

В. Качмар

ЗГАДАВШИ МИНУЛЕ...

ПРО Д-РА ЮЛІАНА ВАССІАНА У ПЕРЕМИШЛІ

(2)

Однак треба признати, що в отих часах епідемії совєтофілства на західно-українських землях, Донцов, його блискучі доповіді та його „Націоналізм“ так і врятували нас — молоді від отой жажливої недуги. Все таки, якщо б у тих неповторних роках було серед молодого покоління зріле розуміння нашого націоналізму, то напевно під час Другої світової війни спільне добро української нації було б перемогло, а з цим було б і не прийшло до розбиття в українському націоналістичному русі.

Під час перебування д-ра Ю. Вассіана в Перемишлі, наша тамшня інтелігенція вчора переважно переслідувала в залах „Бесіди“, розважаючи себе читанням різних часописів, білярдом, шахами чи грою у карти. Д-ра Ю. Вассіана, однак, там не можна було зустріти. Він кожного вечора до пізньої ночі читав твори філософів, таких як Шопенгауер, Шпенглер, Гегель та інших. Зокрема він залюбки читав, а власноруч студіював візантійське мистецтво, спеціально церковне. Пригадую, як у 1930-40-х роках у Кракові Вассіан часто зустрічався з о. д-ром Богданом Липинським і там вони щільними годинами дискутували на теми релігії, мистецтва.

Треба жаліти, що тих дискусій не записано на магнітофонній стрічці. Бо наша наука була б збагатилася цим науковим твором. Ю. Вассіан був тонким мислителем, філософом, ерудитом, олімпійським класом, знову ж, о. Липинський — це незрівняний богослов, догматист, мораліст — і обидва вони мали велике знання візантійського мистецтва.

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

4. 3. КВІТЕНЬ 1980

СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ ПЕРЕД ПАМ'ЯТТЮ ІЗІДОРИ КОСАЧ-БОРИСОВОЇ

Український Музей у Нью-Йорку з перших днів свого існування користувався увагою і підтримкою Ізидори Петрівни Косач-Борисової, яка померла 12 квітня 1980 року на 93-му році життя.

І. Косач-Борисова, за фахом агроном, була носієм традицій родини Косачів і Драгоманових шанувати українські звичаї, любити і вивчати народне мистецтво, збирати його зразки. Публікації її матері, Олени Пчілки, увійшли в скарбницю української етнографії. Старша сестра Ізидори Петрівни, велика поетеса Леся Українка любила вишивати, збирала українські пісні, записувала співи бандуристів на вальки фонографа.

Ізидора Петрівна змодулювала й уміла вишивати. В Америці це уміння придалося їй для заробітку. Коли її правнуки були маленькими, Ізидора Петрівна вишивала їм сорочки, а піросили — вже сил та оцей не стало. Великим бажанням Ізидори Петрівни було, щоб її дві правнучки мали стилеві українські сорочки. Приблизно за рік до смерті замовила фаховий вишивальничий вишити дві традиційні українські сорочки. Сама вибрала зразки вишивок для всіх деталей з альбому „Українські взори” її матері. Пізніше стежила, щоб сорочки були пошиті, як годиться за традицією. Десь за місяць до смерті, коли сорочки були готові, Ізидора Петрівна з полегшенням зітхнула: „Тепер можу спокійно умерти”.

Український Музей дістав від І. Косач-Борисової велику скатерть, що її приблизно 1900 року власноручно вишила Олена Пчілка. Ця скатерть включена до виставки „Українські вишивки”, опис скатерті і фотографія фрагменту вишивки поміщені в каталогі виставки. Також Музей дістав від Ізидори Петрівни вишитий рушник із збірки Олени Пчілки і кілька невеликих вишивок. До архіву Союзу Українок Америки вона передала збірку родинних фотографій Косачів. Очевидно, ця збірка має музейну цінність і буде використана для виставок.

У грудні 1977 року Ізидора Петрівна відвідала Різдвяну програму Музею. Подякувала колядникам, що дали їй радість ще раз колядки послухати. Глянувши на стіл з дванадцятьма стравами, зробила зауваження, що скатерть нетрадиційно покладено. Похвалила вертеп і розповіла, що коли вона була підлітком, то сама брала участь у „дійстві”, пов'язаному з вертепом.

І. Косач-Борисова листувалась із співробітниками музею Лесі Українки в Києві, Ковелі і Новгороді-Волинському. Давала поради щодо реставрації приміщень, в яких жила Леся Українка, і умеблювання їх. Проте, коли 1971 року Ізидору Петрівну офіційно запросили взяти участь в урочистому відзначенні сторіччя народження Лесі Українки в Українській РСР, вона рішуче відмовилась. У відповіді написала, що не поїде на Україну, поки там неволя і заарештовують невинних людей.

Багато людей знало і любило Ізидору Петрівну, звали її „живою історією”. Також вона увійшла в історію Українського Музею в Нью-Йорку.

ПРИВІЛЕЇ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

1. Мають право брати участь у Загальних Зборах з правом голосування;
2. Мають право вільного вступу до Музею;
3. Дістають 10 відсотків знижки при закупках у музейній крамниці і купуючи каталоги, картки на інші видання Українського Музею;
4. Одержують запрошення на імпрези, що відбуваються перед відкриттям виставок;
5. Одержують інформаційні матеріали Українського Музею.

ЧЛЕНСЬКА ЗАЯВА

Бажаю (с-мо) стати членом (членами) Українського Музею в Нью-Йорку в такій категорії (прохання підкреслити):

Звичайний член \$ 25.00 річно ☐
Пенсіонер 10.00 річно ☐
Студент 10.00 річно ☐
Родина (батьки і діти до 18 р. життя) 50.00 річно ☐
Допомогаючий член (родина або особа) 100.00 річно ☐

Прикладаю добровільну пожертву в сумі

Коли добровільні пожертви досягнуть суми \$500.00, жертводавець буде іменований *добродієм* Українського Музею. Коли пожертви досягнуть \$1,000.00, жертводавець стає *меценатом* Українського Музею. Жертводавець, що дасть \$5,000.00 стає *фундатором* Українського Музею.

Пожертви для Українського Музею можна відтягнути від прибутків при виповнюванні податкових форм (tax exemption)

Name (please print)

Address

Тел.:

дата

підпис

(чітко українською мовою)

Чеки просимо виписувати на: The Ukrainian Museum і надсилати на адресу: 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

Стародавнє і модерне — Виставка писанок у Музеї

Відвідувачі виставки — „Писанки та їх символіка” в Українському Музеї не тільки захоплюються витонченою красою писанок з колекції Тані Осадци, але пізнають символи, з давніх часів уживані у декоруванні українських писанок. Окремими групами по-мистецькому виставлені писанки з символами сонця, безконечності, рослинними, тваринними, геометричними і християнськими символами.

Надзвичайно виглядає, просто приголомшує, велика прозора коробка доверху заповнена писанками. Тут багатство кольорів і рисунків, яких тільки символів там нема!

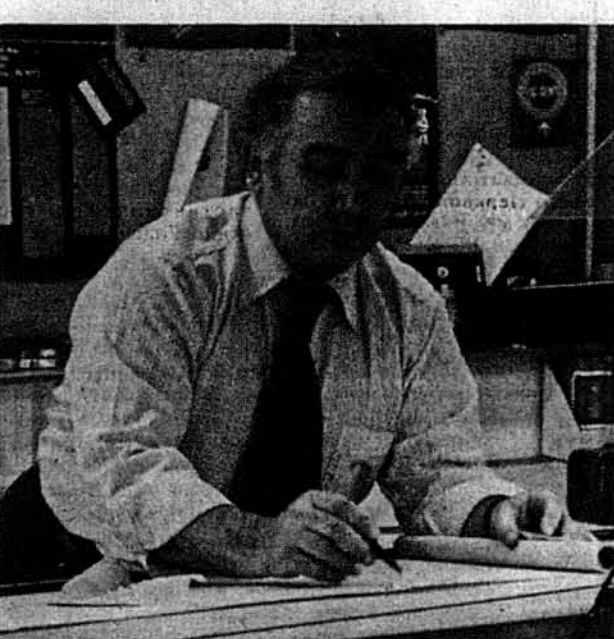
Також виставлені картини Аки Перейми і Ірми Осадци. В їх досить модерні композиції вквітлені елементи символів українських писанок. Коло рисунків короткі записки художниць про їх твори.

Аки Перейма пише, що в своїх композиціях інтуїтивно вживає елементи українського народного мистецтва, особливо рисунки писанок. Ірма Осадца називає свої рисунки талісманами. На них вона відтворила символи, що їх її предки рисували на писанках, вірючи в їх чудодійну силу.

Виставку „Писанки та їх символіка” відкрито 8-го березня, вона триватиме до 1-го червня цього року.

Зайняття курсу писання писанок у Музеї.

Зенон Фешак, член Управи Музею. Професійний музейний робітник (завідуючий мистецьким оформленням виставок у Museum of Philadelphia Civic Center), він дав ряд порад щодо естетичного і професійного оформлення виставок і публікацій Українського Музею. Зробив проєкт оформлення виставки народних укрїн.

Група співробітників-добровольців Українського Музею. Сидять (зліва направо): Любош Прокоп, Поля Кинш, Марія Даниш (координатор), Іванна Рожанковська (голова Союзу Українок Америки і член Управи Музею), Марія Савицька і Дарія Байко. Стоять (зліва направо): Марія Кадилія, Ольга Ярх, Євгенія Тріска, Марія Барагура, Анна Рак, Уляна Ганущак, Леонтина Гошовська, Ірена Комар і Дарія Костів.

МУЗЕЙНА КРАМНИЧКА

В крамниці Українського Музею можна купити різноманітні вироби народного мистецтва, зроблені в Америці і в Україні. Також є в продажі репродукції експонатів з колекції Музею, гравюри, листівки, плякати, рисунки та шовкодруки українських мистців, полотняні торби прикрашені відбитком фрагменту вишивки українського рушника.

СТАВАЙМО ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Кожний українець може стати співучасником розбудови Музею, ставши членом громадської установи „Український Музей”, що тепер відповідає за утримання і працю Музею, одночасно маючи мету — створити у Нью-Йорку, бастион української культури.

Адміністрація Музею прохає всіх, хто має полагоди-ти якусь справу з співробітниками Музею, заздалегідь домовитися телефоном про час зустрічі.

Американська преса про виставку писанок у Музеї

„Ніхто не вмів розмалювати великодні яйця так як українці” — пише нью-йоркський щоденник „Daily News” у числі від 28-го березня ц.р. В статті описана виставка „Писанки та їх символіка” і українські звичаї, пов'язані з писанками. Подані дні і години, коли в Музеї відбувається показ писання писанок. Стаття ілюстрована фотографіями трьох українських писанок.

Фотографії 24 українських писанок і стаття про виставку писанок в Українському Музеї були поміщені на першій сторінці газети „Villager” у числі від 27 березня ц.р. Ця газета виходить у Нью-Йорку і розрахована на читачів, що живуть на долині міста, зокрема в мистецьких колоніях Greenwich Village та Soho.

Виставка писанок відзначена в таких нью-йоркських газетах: „New York Post”, „News-World”, „Soho News”, „Village Voice”, „New York”, „News for kids”.

Велику ілюстровану статтю помістила газета „New Tribune”, що виходить у Вудбрідж, Н. Дж. Репортер цієї газети, Віра Стек, прийшла до Музею разом із фотографом, який зробив ряд знімків, поміщених у газеті.

Ніна і Святослав Караванські в Українському Музеї. Зліва направо: І. Базарко, Н. Строката-Караванська, С. Караванський, І. Волосянська, О. Шурова, О. Ярх.

Каталог виставки „Писанки та їх символіка”

Український Музей видав ще один по-мистецьки оформлений каталог, одночасно українською і англійською мовами, до поточної виставки українських писанок. Автор каталогу — Таня Осадца, художнє оформлення каталогу і виконання фотографій для нього — Ірма Осадца.

Каталог цікавий не тільки для відвідувачів виставки, а для всіх, хто цікавиться писанками і взагалі українським мистецтвом. Кожна група символів (символи сонця, рослинні, тваринні, геометричні, християнські) ілюстрована вісьмома фотографіями писанок, пояснення подано українською і англійською мовами. Каталог можна купити в Музеї або виписати поштою. Ціна каталогу \$2.50.

Добровольці — велика допомога в праці Музею

Кілька місяців тому Управа Українського Музею почала вербувати охочих до добровільної праці в Музеї.

Останніми роками „добровольчий” рух в Америці дуже поширився. Сотні тисяч чоловіків і жінок, молодих і старих, працюють як добровольці в музеях, бібліотеках, школах, тюрмах, тощо, виконуючи різні допоміжні функції. Це приносить користь установі, зокрема заощадження в бюджеті, а найбільше вигодають клієнти. Добровольці дістають внутрішнє задоволення, виконуючи свій громадянський обов'язок.

Заходи Управи Українського Музею вже принесли успіхи. Уже понад 50 осіб зголосилися до добровільної служби в Музеї. Добровольці чергують у залах Музею, зокрема під час виставок, допомагають впорядковувати колекції, в канцелярській роботі, у влаштуванні виставок і в проведенні курсів.

Координатором усіх добровольців Українського Музею є Марія Даниш. Треба підкреслити, що майже всі добровольці є членами Союзу Українок Америки. Їх швидкий відгук на заклик Українського Музею ще раз доводить, що членство цієї організації має почуття громадянської відповідальності, самодисципліни і справжнього, а не голословного патріотизму.

Між досі зголошеними добровольцями є загалом чоловіків. Закликаємо їх до допомоги.

Б. Ц.

СПІВРОБІТНИКИ-ДОБРОВОЛЬЦІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

(з околиць Нью-Йорку)

Любомира Артимішин, Оксана Байко, Марія Барагура, Христина Баранська, Леся Баранська, Анна Бідяк, Анна Васильків, Дарія Вітанович, Уляна Ганущак, Марія Гайдай, Леонтина Гошовська, Текля Гусак, Слава Геруляк, Марія Даниш — координатор, Ірина Демченко, Анна Зєлик, Софія Зєлик, Ірина Івахів, Марія-Анна Кадилія, Богдана Качала, Олена Качала, Ореста Качала, Поля Кинш, Ірина Комар, Дарія Костів, Бронислава Ковалів, Оксана Куйбіда, Ірина Кулишак, Оксана Куровицька, Олена Кисілевська, Леся Дума-Лебедь, Лариса Лавриненко, Стефанія Лешко, Марта Лопатинська, Оксана Лопатинська, Мільдред Луїш, Ірина Магмет, Ольга Маринчук, Оксана Мотиль, Анна Никифорова, Юліяна Осиначук, Катерина Остафійчук, Анна Рак, Христина Роговська, Марія Ржепецька, Стефанія Савка, Марія Савицька, Олена Скороцька, Оксана Сидоряк, Іван Симчик, Ольга Трачук, Євгенія Тріска, Орест Федун, Христина Фіоре, Оксана Цегельська, Михайло Черешньовський, Лідія Черник, Євгенія Щерба, Христина Яничинен-Вертейн, Ярослав Ярославич, Ольга Ярх, Марта Ячущко.

З околиць Нью-Бронксівку, Н. Дж. зголосилися такі пані: Дарія Гусар, Марта Цимбаліста, Люба Сіра, Марія Гойдич, Тирса Павляк, Марія Геча, Ока Грицак, Надія Нинка, Леся Качмар, Віра Попель.

МУЗЕЙ ПОТРЕБУЄ КНИЖОК З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

Український Музей далі поповнює свою бібліотеку. Потрібні книжки з історії українського мистецтва, зокрема з усіх галузей українського народного мистецтва. Управа Музею буде вдячна всім, хто міг би подарувати Музеєві відповідні видання.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ РОЗПОЧИНАЄ ЗБИРАТИ ФОТОГРАФІЇ

На своєму засіданні 9-го вересня 1979 р. Управа Українського Музею ухвалила розпочати збирання фотографій, що ілюстрували б історію української імміграції у ЗСА, зокрема її піонерський період.

Варіантах парафій та різних установ і в приватних домах є чимало фотографій, які треба зберегти, як документи життя українців в Америці. Якщо їх не зберегти, вони можуть пропасти назавжди, і українська громада втратить важливий матеріал для пізнання своєї історії і тим самим збереження пам'яті та самосвідомості як окремої етнічної групи.

Український Музей подбає, щоб зібрані фотографії не нищилися від світла та атмосферних умов. Збірка фотографій в Українському Музеї буде під наглядом досвідченого, професійного архіваріуса. Музей планує влаштування постійних та пересувних виставок фотографій і документів з понад сторічної історії українського поселення в Америці. Ці фотографії можуть бути використані для окремої публікації і може навіть документального фільму, (як це зробили інші етнічні групи з нагоди 200-річчя ЗСА). На здійснення такого плану можна б дістати федеральні або стейтові фонди.

Український Музей в Нью-Йорку приймає:

1. фотографії нерухомих історичних пам'яток українського поселення в Америці (церкви, школи, пам'ятники, читальні, дома, пропам'ятні таблиці, крамниці, робітні, фабрики, спортивні площі тощо).

2. Родинні фотографії — особи (індивідуальні фото) і групи (весілля, христини, святкові зустрічі і т.п.).

3. Фотографії організованого громадського та культурного життя й побуту українського поселення в ЗСА (віча, конвенції, свята, фестивалі, зустрічі, виставки, хори, театри, танцювальні групи, оркестри і т.п.).

4. Фотографії провідних осіб церковного і громадського життя.

5. Фотографії осіб, що спричинилися до розвитку американського суспільства, починаючи від вуглекопів, піонерів-фермерів, і кінчаючи тими, що мали досягнення в науці, мистецтві, політиці, службі у збройних силах.

6. Фотографії картин, скульптур, рисунків українських мистців (також друковані картини).

7. Фотографії або оригінальні документи, пов'язані з переселенням і життям українських іммігрантів в ЗСА.

Український Музей звертається до усіх, що можуть допомогти в здійсненні цих планів, надіслати і допомагати збирати фотографії. Америка — це мозаїка різних культур. До цієї мозаїки ми повинні внести українську документацію, що стане джерелом пізнання нашого життя, нашої спадщини, наших досягнень в ЗСА і рівночасно ілюстративним довідником для тих, що шукатимуть свого коріння.

Фотографії можна слати просто до Українського Музею (203 Second Ave. New York, N.Y. 10003) Прохасмо рівночасно подавати відповідні інформації про кожну фотографію. Музей має спеціальний запитник, що його надіслати кожному, хто приїде фотографію. В запитнику є питання про мистецтво, де зроблено фотографію, дату її виконання, хто є власником її, хто був фотографом і вкінці опис фотографії (осіб чи об'єктів, з якої нагоди зроблено фотографію і т.п.) Запитник можна дістати від Музею або від Управи Відділів Союзу Українок Америки.

Управа Українського Музею в Нью-Йорку

Семінар для американських музейних працівників працює в Українському Музеї, листопад 1979 р. Пояснення дає Оксана Грабович, куратор Музею.

Поточні виставки в Музеї

Від 1 березня 1980 року в Українському Музеї відкриті дві довготривалі виставки: „Українські народні укрїння” та „Українське народне мистецтво Гуцульщини”.

Показано 14 народних укрїн з таких частин України: Лемківщина, Буковина, Гуцульщина, Покуття, Волинь, Полісся, Полтавщина і Київщина. Укрїння походять з кінця 19-го ст. — початок 20 ст.

На другій виставці виставлені вироби з кераміки, дерева та металу. Декоративні керамічні вироби включають тарілки, плесканки, колачі і кахлі, які походять з Косова та Піс-теня. Виставлені дерев'яні декоративні вироби Юрія та Василя Шкібляків з кінця 19-го ст. Також показані рідкісні хрести і шкатулки 19-го ст., інкрустовані вироби 20-го ст. та речі домашнього вжитку. З колекції металевих виробів виставлені жіночі прикраси та декоративні люльки.

ВІДВІДУЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ!

Відвідуючи Український Музей, Ви допомагаєте йому придбати допомогу з федеральних, стейтових і міських фондів. Одним з критеріїв, що береться до уваги при розподілі фондів між музеями, є число відвідувачів у них. Що більша кількість відвідувачів, то більшу суму можна дістати. Адреса Українського Музею: 203 Друга Евеню — Нью-Йорк. Тел.: (212) 228-0110.

Групи, що бажають організувати екскурсію до Музею, повинні домовитися про це телефоном щонайменше за два-три тижні наперед.

МУЗЕЙ ВІДКРИТИЙ

П'ять днів на тиждень (від середи до неділі включно) від 1 до 5 год. по полудні. Вступ для дорослих 1.00 дол., діти і пенсіонери — 50 центів, члени Українського Музею безплатно.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редагує Комісія Преси і Публікацій
Адреса: 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ І ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

ЖЕРТВОДАВЦІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

(Стан на 31-го грудня 1979 р.)

Меценати (датки в сумі 1000 дол.)
Наталія і Іван Даниленко, Сомердейл, Н. Дж., Оля і Мирон Гнатейки, Кліфтон, Н. Дж., Лідія і Василь Кий, Честер, Па., Ірена і Лев Кушнір, Філадельфія, Па., Оксана і Богдан Рак, Н.-Йорк, Н. Й., Анна і Володимир Рак, Н.-Йорк, Н. Й., д-р Кліментій Рогозинський, Н.-Йорк, Н. Й., Іванна і Степан Рожанковський, Н.-Йорк, Н. Й., Анна Татарів, Честер, Па., д-р Юрій Грехт, Грінч, Кон., д-р Борис Филиппак, Кліфтон, Н. Дж.

Український Конгресовий Комітет Америки, Українська „Кредитівка „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Український Народний Союз, Джерзі Сіті, Н. Дж.

Округи Союзу Українок Америки: Детройт, Нью-Джерсі, Філадельфія, Чикаго.

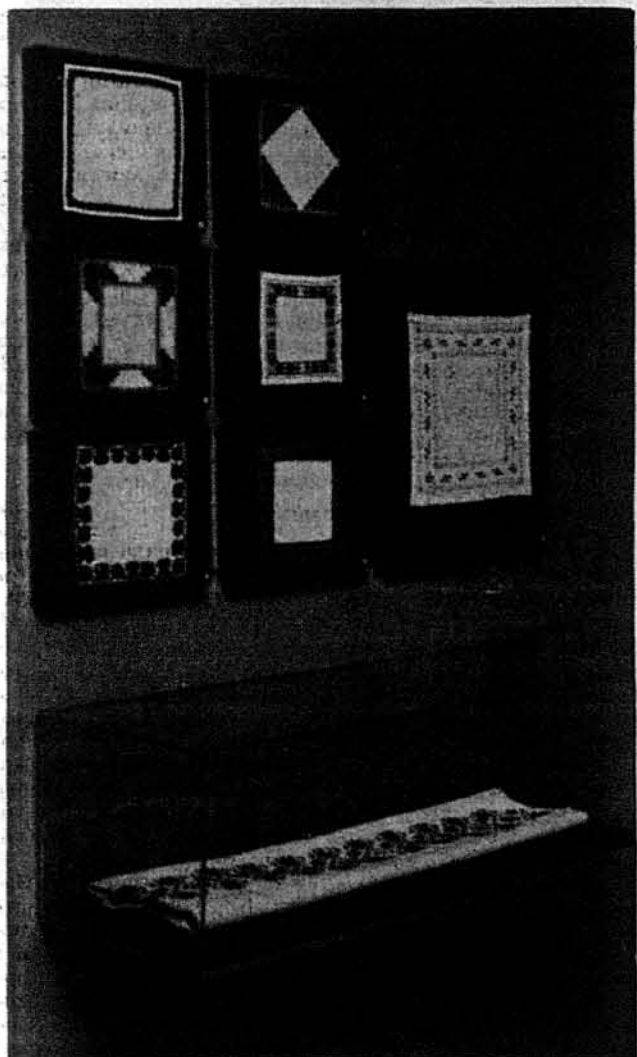
Відділи СУА: 1-ий — Нью-Йорк; 3-ий — Фінікс, Аріз.; 13-ий — Честер, Па.; 17-ий — Маямі, Фл.; 24-ий — Елізабет, Н. Дж.; 28-ий — Ірвінгтон, Н. Дж.; 33-ий — Клівленд, Ог.; 58-ий — Детройт, Міч.; 59-ий — Пассейк, Н. Дж.; 72-ий — Нью-Йорк; 82-ий — Нью-Йорк; + 500 дол.: 83-ий — Нью-Йорк; 86-ий — Ірвінгтон, Н. Дж.; 91-ий — Бетлегем, Па.; +500 дол.: 92-ий — Менвіл, Н. Дж.; 99-ий — Ватервіл, Н. Й.; 108-ий — Нью-Гейвен, Конн.

Доброді (датки в сумі 500 дол.)

Анна і д-р Роман Алескевич, Глен Ков, Н. Й., Марта і д-р Богдан Цимбалістий, Джеймбург, Н. Дж.; +250 дол., Оксана Кушнір, Бруклін, Н. Й.; +250 дол., Іван Луків, Ірвінгтон, Н. Дж.; Анна і Ярослав Плещук, Н.-Йорк, Н. Й., Марія Підгородська, Н.-Йорк, Н. Й., Наталія і Борис Рибак, Елізабет, Н. Дж., Ірена і Мирон Руснак, Рочестер, Н. Й.; Оля і д-р Ярослав Станішин, Ратерфорд, Н. Дж.; Марія і д-р Дмитро Фаріон, Парма, Огайо, Віра і д-р Остап Тершаковець, Українська Кредитівка „Самопоміч“ у Філадельфії: Кон Едісон — Нью-Йорк.

Округи Союзу Українок Америки: Нью-Йорк

Відділи СУА: 19-ий — Трентон, Н. Дж.; 43-ий — Філадельфія, Па.; 47-ий — Рочестер, Н. Й.; 54-ий — Вільмінгтон, Дел.; 78-ий — Вашингтон; 104-ий — Нью-Йорк, Н. Й.; +150 дол.

Фрагмент виставки „Українські вишивки“

ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

(Стан на 31-го грудня 1979 р.)

Український Музей має наступні категорії членів: допомагаючі (річний внесок — 100 дол.), родини (50 дол.), звичайні (25 дол.), пенсіонери (10 дол.) і студенти (10 дол.).

Після призначення та місцевості подані всі дотеперішні додаткові пожертви від членів.

Арізона: Звич. члени: Тамара Бурда, Фінікс.

Флорида: Звич. члени: д-р Ярослава Грабович, Венісі, Пенсіонери: д-р Віліям Бобак, Ст. Петербург; Валтер Ломницький, С. Венісі.

Іллінойс: Звич. члени: д-р Марія Фішер-Слиж, Кенкакі; +175 дол., д-р Тамара Наболатна, Скокі; Ярослава Панчук, Чикаго; Богдан Паук, Чикаго. Пенсіонери: Василь Качуровський, Чикаго, Олена Турула, Чикаго.

Індіана: Допомаг. члени: Софія і д-р Олег Кудрик, Блумінгтон; Звич. члени д-р Олександр Стрільбицький, Форт Вейн. Каліфорнія: Родини: Олена і Микола Клімишин, Монетсіто, +5 дол.; Софія і Олександр Скоп, Ля Меса; Оксана і д-р Ярослав Сидорак, Гілсборо. Звич. члени: Ірена Когут, Глендейл, Михайло Шурко, Гантінгтон Парк. Пенсіонери: Софія Кривенко-Аврам, Вудланд Гіллс.

Колорадо: Звич. члени: Меланія Білоскурська, Лейквуд, Марія Фіглюс, Віт Рідж, Дарія Яворівська, Лейквуд, Любомир Колтунок, Денвер. Пенсіонери: Ірена Кальба, Мирослава Кальба. Кентакі: Допомаг. члени: Оксана і д-р Леонід Мостович, Лексингтон + 120 дол. Пенсіонери: Лідія Придаткевич, Овнсборо, + 100 дол.

Коннектикат: Д-р Осип Данко, Нью-Гейвен, + 225 дол., д-р Джоан Керелєйза, Кенсінгтон, + 15 дол., Володимир Король, +10 дол., Надія Микетей, Вудбрідж, Марта Рудик, Нью-Гейвен, Розе Воробель, Нью-Гейвен. Пенсіонери: Іванна Гринь, Іст Гартфорд, Оля Плятош, Вест Гартфорд, Наталія Шуст, Бріджпорт, Володимир Шуст, Бріджпорт, Ірена Скодочоль, Гартфорд.

Месахусетс: Родини: Оксана і проф. Юрій Грабович, Сомервіл. Звич. члени: Юрій Юришин, Бостон.

Меріленд: Пенсіонери: Олена Блавацька, Балтимор, Марія Булава, Балтимор, Оксана Калиновська, Балтимор, Петро Одарченко, Такома Парк, Галина Пісєцька, Балтимор, Анна Прутула, Балтимор, Ганна Самутин, Балтимор, Розе Ськолка, Сілвер Спрінгс, Заняна Скальська, Джамсвіл, Кесня Старосольська, Сілвер Спрінгс, Анна Стельмак, Балтимор, Ангела Талан, Балтимор, Раїса Зеліська, Балтимор. Студенти: Юрій Зеліський.

Міннесота: Звич. члени: Дмитро Чабін, Міннеаполіс, Оля Смукла, Міннеаполіс. Пенсіонери: Дарія Бушак, Павліна Гайдак — всі з Міннеаполісу, Катерина Гуцал, Оля Гамота, Наталія Давидович, Софія Дмитренко, Олена Карпак-Бенцаль, Корнелія Кузьмак, Оля Луцик, Теодозія Остап, Мирослава Петришак, Ірена Плявок, Олена Романовська, Володимира Тарашук, + 10 дол.

Мічиген: Родини: Дарія і Ергард Роте, Енн Арбор. Звич. члени: Романа Дигдало, Воррен, Лідія Колодчин, Воррен, Марія Козак, Детройт +30 дол., Ірена Лончина, Детройт, Миртель, Слаба, Рояль Оукс, Анастасія Волкер, Рояль Оукс. Пенсіонери: Володимир Гринків, Детройт.

Нью-Джерсі: Допомаг. члени: Оля і Мирон Гнатейко, Кліфтон, д-р Юрій Малєцький, Мейплвуд, д-р Валтер Петришин, Ессекс Фолс, Іоганна і Євген Сумик, Нептун Сіті. Родини: Ірена і Богдан Чайківський, Кліфтон, Марта і д-р Богдан Цимбалістий, Джеймбург, Наталія і Іван Даниленко, Сомердейл +16 дол., Уляна і Володимир Дячук, Ратерфорд +120 дол., д-р Борис Филиппак, Кліфтон, Оля і проф. Тарас Гунчак Чатгам, д-р Наталія і проф. Іван Коропецький, Морестейн, Оксана і д-р Любомир Кузьмак, С. Оранж; д-р Христина Чехут-Мекайд і д-р Юрій Мекайд, С. Оранж, Наталія і Роман Мандрусак, С. Оранж, Ярослава і Ярослав Мулик, Моріставн, Іванна і Нестор Олесницький, Мейплвуд, Зеновія і д-р Іван Піріг, Пембертон, проф. Іванна і д-р Олег Ратич, Едісон, +250 дол., Оля і д-р Станішин, Ратерфорд, Панство В. Воловдовіч, Чатгем. Звичайні члени: Надія Бігун, Мейплвуд, Христина Блаженко, Кліфтон, Ярослав Букачевський, Едісон, Юрій Храчевич, Секокус, Ірена Хухра, Шорт Гіллс, Богданна Худьо, Шорт Гіллс, Наталія Хитра-Рибак, Елізабет, Іванна Джус, Блумфілд, Іван Федів, Кліфтон, Лідія Гайдучок, Вест Оранж, Михайло Гайдук, Марлтон, Ірена Герліньська, Алпер Седл Рівер, Лідія Гладка, С. Оранж, Мирослава Глушок, Трентон, Оля Городецька, Кендал Парк, Марія Явна, С. Оранж, Марта Ярош, Смоук Райз, Андрій Кейбіда, Мейплвуд, Ірена Кіндрачук, Ірвінгтон, Всеволод Клофас, Вашингтон Тавнішп, А. Косонючка, Віпані, Любомира Крупа, Моріставн, Стефанія Кавоська, Ратерфорд, Софія Мартинєц, Ірвінгтон, + 50 дол., Меланія Мілянович, Джерсі Сіті, Оля Мочула, Кліфтон, д-р Лариса Погорєцька-Долінська, Вестфілд, + 50 дол., Євгенія Ратич, Мейплвуд, Анна Ратич, Едісон, + 25 дол., Богдан Роба, Ірвінгтон, Євгенія Рубчак-Енсен, Джерсі Сіті, д-р Роман Річок, Мейплвуд, Франя Стек, Форд, д-р Богданна Свістун, Кліфтон, д-р Богдан Шебунчак, Блумфілд, + 25 дол., Антін Шубак, Джерсі Сіті, Марта Томоруг, Кренфорд, Оля Третяк, Трентон, Юрій Вітанович, Берклі Гайтс, Мирослава Ваньо, Кліфтон, Гейл Висоцька, Вест Оранж, Наталія Возняк, Мілбурн. Пенсіонери: Софія Андрушків, С. Оранж, Юліан Бачинський, Натлі, Володимира Бакун, Ірвінгтон, Дмитро Бобеляк, Ньюарк, Наталія Чапленко, Матаван, Юрій Чорний, Форт Лі, Марія Хитра, Елізабет, Марія Цибик, Томс Рівер, Віра Дансц, Ньюарк, Оля Дядинок, Джерсі Сіті, Марія Дурбак, Ірвінгтон, Ірена Федів, Матаван, Марія Герус, Джерсі Сіті, Ярослава Герман, Кліфтон, Оля Гнатик, Ірвінгтон, Марія Гордінська, Ірвінгтон, Стефан Гук, Ірвінгтон, Дарія Гузар, Едісон, Пані Клепарчук, Пасаїк, о. Стефан Клепарчук, Пасаїк, д-р Ірена Крамарчук, Джерсі Сіті, Меланія Кривокульська, Елізабет, Катерина Кузьма, Ньюарк, Юрій Кисілевський, Ірвінгтон, Ірена Левинська, Елізабет, Оля Мусаковська, Ірвінгтон, Олена Назар, Джерсі Сіті, Олександра Назарук, Ньюарк, Михайло Плещук, Ірвінгтон, +65 дол., Марія Погорєцька, Джерсі Сіті, Дора Рак, Мейплвуд, Мирослава Роговський, Ірвінгтон, Анна Ратич, Едісон, Іванна Савицька, Джерсі Сіті, Евстахія Шуган, Джерсі Сіті, Лілі Скібен, Ньюарк, Клядія Салюк, Джерсі Сіті, Михайло Сухорський, Елізабет, Любомира Сердюк, Трентон, Марія Свістун, Кліфтон, Анна Шмукла, Гіспайд, Олександра Терлецька, Ньюарк, Дарія Вітанович, Берклі Гайтс, Зіновія Воробець, Ньюарк, Оля Заремба, Елізабет. Студенти: Роксолія Роба, Ірвінгтон.

Курс вишивання

Серветки, виставлені на виставці „Українські вишивки“. Робота Розі Бобанич

Нью-Йорк: Доп. члени: Роман Ільницький, Н.-Йорк, д-р Василь Кіналь, Йонкерс, Ярослав Куровицький, Н.-Йорк, +200 дол., Валентина Пахолок, Н.-Йорк, Мирослава і Володимир Савчак, Н.-Йорк, +5 дол., Віра і Антін Шумейко, Йонкерс, +100 дол. Родини: Анна і д-р Роман Алискевич, Глен Гед, Марія і Володимир Барагура, Вудгейвен, Андрій Чорнобіл, Рочестер, +50 дол., Оля і д-р Юліан Гной, Голінсвуд, +100 дол., Ярослав і Мирон Гунчак, Глен Спей, Юрій Кузів, Рочестер, Ярослава і д-р Микола Крижанівський, Кергонксон, Оля і д-р Микола Кузьмович, Бабилон, Христина і Річард Леонард, Іст Айсліп, Христина і Юрій Навроцький, Квіне Віледж, Ірина і Ярослав Падох, Н.-Йорк, Люба і д-р Мирослава Прокоп Н.-Йорк, Анна і Володимир Рак, Асторія, Оксана і Богдан Рак, Лонг Айленд Сіті, Марія і Юліан Савчак, Бруклін, +30 дол., Марія і Микола Савицький, Джамайка, Любо і Юрій Волниць, Голіс Гіллс. Звич. члени: Люба Артимішин, Вудсайд, +10 дол., Дарія Байко, Асторія, Оксана Байко, Асторія, Іван Базарко, Н.-Йорк, Богдан Бойчук, Ріго Парк, Анастасія Бродін, Бруклін, д-р Михайло Цегельський, Бронкс, Оля Червіньська, Рочестер, Донна Чехович, Н.-Йорк, Марта Данилюк, Елмгурст, Марія Даниш, Н.-Йорк, Наталія Даниш, Гартсдейл, Анна Дармограй, Лонг Айленд Сіті, Ігор Декало, Флашінг, Ігор Демиденко, Рочестер, Олена Довгалюк, Рочестер, Наталія Дума, Джексон Гайтс, Марія Душин, Бруклін, Стефанія Діба, Н.-Йорк, Оля Дзялів, Непоніт, Марія Джус, Рочестер, Орест Федун, Статен Айленд, Люба Фічук, Асторія, д-р Богдан Гарбовський, Ютика, Леся Гой, Н.-Йорк, д-р Олександр Гудзак, Сиракузи, Тамара Гуран, Вебстер, Олена Галіньська, Рочестер, Люба Галів, Н.-Йорк, Оля Ганушевська, Рочестер, Оля Гасцька, Бронкс, Оля Гірна, Йонкерс, Які Гніздовський, Рівердейл, Роман Ільницький, Форест Гіллс, Ірина Іванчин, Бронкс, +30 дол., Зено Іванчинський, Н.-Йорк, Олена Качала, Озон Парк, +50 дол., Марія Качун, Бронкс, Анна Капітан, Рочестер, д-р Константін Кебало, Бріарвуд.

Олександра Кіршак, Н.-Йорк, Олена Клебш, Бруклін, Поля Кіши, Н.-Йорк, Марія Кобринська, Елмгурст, Ірина Колтунок, Джексон Гайтс, +75 дол., Ірина Комар, Н.-Йорк, Євгенія Корчинська, Н.-Йорк, Софія Котик, Ріго Парк, Марія Крамарчук, Рочестер, д-р Мирон Кравчук, Н.-Йорк, Лідія Крушельницька, Н.-Йорк, Роман Кушнір, Рочестер, Надія Кушнір, Асторія, Доза Кушнір, Ватерфілд, Оксана Кушнір, Бруклін, Марія Кузьма, Сиракузи, Валентина Кузьмич, Бейсайд, Константін Лещук, Н.-Йорк, Стефанія Лешко, Н.-Йорк, Юрій Лопатинський, Джювіт, д-р Роман Лєсак, Стоні Пойнт, Лідія Магун, Джексон Гайтс, д-р Іван Макаренко, Асторія, Лідія Мартинєц, Тантер, Іванна Мартинєц, Рочестер, Оля Маричук-Кандель, Н.-Йорк, Ірина Мельник, Н.-Йорк, Віра Мотика, Рочестер, Марія Мриглад, Н.-Йорк, +200 дол., Марія Мотил, Сансайд, Ірина Михайлюк, Рочестер, Василь Мисак, Н.-Йорк, Анна Натіна, Річмонд Гіллс, Микола Ненадєвич, Бронкс, Естер Невен, Н.-Йорк, Ярослав Осеретко, Н.-Йорк, Лідія Орішневич, Бруклін, Кеван Пірський, Н.-Йорк, Андрій Пашук, Кі Гарденс, Іван Павличко, Рочестер, Марія Підгородська, Н.-Йорк, Розалія Польчє, Сансайд, Надія Попель, Н.-Йорк, Роман Поритко, Н.-Йорк, Олена Процюк, Н.-Йорк, Ігор Раковський, Бронкс, Олександра Різник, Асторія, Олімпія Роговська, Н.-Йорк, Омелана Рогожа, Бруклін, д-р Кліментій Рогозинський, Н.-Йорк, Емілія Ройовська, Бруклін, +10, Іванна Рожанковська, Н.-Йорк, +5, Ірина Руснак, Рочестер, Марія Ржепська, Н.-Йорк, Андрій Сагатний, Бруклін, Лідія Савойка, Н.-Йорк, Татяна Шутер, Рочестер, Анна Секрета Н.-Йорк, Софія Серрафим, Джексон Гайтс, Віра Шуль, Н.-Йорк, Марія Шуст, Н.-Йорк, Петро Шиприкевич, Н.-Йорк, Володимир Сливочка, Н.-Йорк, Анастасія Смеречинська, Рочестер, Софія Соколин, Асторія, Уляна Старосольська, Н.-Йорк, д-р Євген Стецько, Тонаванда, Оксана Шурова, Н.-Йорк, д-р Н. Тербуєць, Кімета, Йонкерс, Євгенія Тріска, Н.-Йорк, Ірина Твердохліб, Рочестер, Дарія Витвицька, Н.-Йорк, д-р Олег Волянський, Тіле, Ніна Возняк, Камілюс, Олена Врещона, Бей Шур, Ірина Юрків, Рочестер, Лідія Закревська, Мідл Віледж, Марія Жовнірович, Рочестер, Оля Жовнірович, Рочестер.

Пенсіонери: Петро Андрусів, Рівергед, Іванна Баранецька, Н.-Йорк, Іванна Букач, Шенектаді, Мирон Букач, Шенектаді, д-р Любомир Бильов, Порт Крейн, Олена Харамбура, Рочестер, Анна Гореча, Н.-Йорк, Клядія Чорнодольська, Бронкс, Стефан Цимбала, Бруклін, Михайло Черешньовський, Бруклін, Оля Дашко, Бронкс, Любомир Дражєвська, Н.-Йорк, Михайло Дребич, Бронкс, Євгенія Джигало, Тантер, Марія Фічук, Асторія, Марія Форостина, Олд Вестбург, Наталія Гуран, Рочестер, Роман Голіат, Рівердейл, Оля Яхно, Лонг Айленд Сіті, Оля Качмарська, Джамейка, Марія Логаза, Сиракузи, Олена Лукашевська, Н.-Йорк, д-р Кліментій Мельник, Сиракузи, Атанас Мілянич, Н.-Йорк, Евстахія Мілянич-Гіряк, Лонг А. Сіті, Анна Никифорова, Н.-Йорк, Оля Осєцька, Рочестер, Наталія Осадча-Юната, Бруклін, Марія Палівор, Н.-Йорк, Михайло Пежанський, Асторія, Марія Карпівич, Н.-Йорк, Іван Кефор, Н.-Йорк, Анна Кизима, Н.-Йорк, Андрій Ключко, Бруклін, Оксана Клофас, Тантер, Іванна Клім, Асторія, +25, Олена Коконінська, Йонкерс, +10, Стефанія Крушельницька, Н.-Йорк, д-р Микола Кушніренко, Глен Спей, Дарія Лебедь, Йонкерс, Микола Лебедь, Йонкерс, Осипа Лен, Н.-Йорк, Вадим Лєсич-Кіршак, Н.-Йорк, Любомира Пежанська, Асторія, Стефанія Пурий, Н.-Йорк, Михайлина Пилипєц, Рочестер, Іван Пиндус, Сиракузи, Люба Раковська, Бронкс, В. Рєвюк, Сиракузи, Стефан Рожанковський, Н.-Йорк, Стефан Салки, Тантер, Володимир Савицький, Бруклін, о. Василь Середович, Сиракузи, Олена Шембель, Бінгемтон, +10 дол., Стефанія Шермега, Рочестер, проф. Юрій Шевельов, Н.-Йорк, д-р Олена Скорєцька, Н.-Йорк, Оля Сонєвська, Н.-Йорк, Марія Стасів, Рочестер, Ірена Шмігель, Рочестер, Ірена Шербанюк, Н.-Йорк, Оля Трачук, Асторія, Михайло Волков, Вудсайд, Марія Васків, Річмонд Гіллс, Ірена Виста, Рочестер, +5 дол., Розина Захарченко, Н.-Йорк, д-р Мирон Заричький, Бруклін, Марія Залітач, Рочестер.

Студенти:

Марта Навроцька-Торіеллі, Бронкс.

Огайо, родини:

Олена і д-р Євген Мартинюк, Куягога Фолс, Надія і д-р Ярослав Мігайчук, Парма. Звичайні члени: Юліана Білецька, Талмад, Роман Боднарчук, Парма, д-р Дмитро Фаріон, Парма, Микола Гіряк, Парма, Ірена Кашубинська, Парма, Лариса Музичка, Кентон.

Пенсільванія: Допомагаючі члени: д-р Лариса і проф. Олекса Біланюк, Вільнфолд. Родини: Ірена і Лев Кушнір, Філадельфія, Лідія і Василь Кий, Честер, Христина і Іван Плятош, Філадельфія, Рената Голод і Олег Третяк, Філадельфія. Звичайні члени: Віра Андрейчик, Вестовер Вудс, Теофіла Артимішин, Ганрінгтон Валлє, Ірена Бачинська, Вайтгол, Стефанія Бережницька, Філадельфія, Славомира Білас, Джентінтовн, Розалія Блонарович, Валлінгфорд, Надія Цегельська, Бетлегем, Євген Чайковський, Філадельфія, Таня Дяків-О Ніль, Філадельфія, Віра Кліш, Філадельфія, д-р Нестор Когут, Воррен, Ірена Клісак, Алєнтовн, +10, Лідія Макаренко, Філадельфія, Богдан Михайлів, Бетлегем, Анталі Найрі, Норт Воллс, Оксана Панасюк, Гленсайд, д-р Ярослав Петрушак, Пітсбург, Анна Татарів, Честер, Марія Татарська, Філадельфія, Наталія Татунчак, Філадельфія, Звенислава Захарчук, Лафаст Гіллс.

Род Айленд. Звич. члени: Богдан Кузьма, Лінкольн, д-р Софія Сивак, Провіденс +75 дол.

Вашінгтон, Д.К.

Родини: проф. Любо Марголіна, Вашингтон. Звич. члени: Оксана Городецька, Вашингтон.

Висконсин. Пенсіонери: Лідія Олексюк, Мілвокі, Ютаг. Звич. члени: Юрій Колас, Солт Лейк Сіті.

Канада. Звич. члени: Леся Джонс, Торонто. Пенсіонери: Марія Слободян, Торонто.

Звичайними членами Українського Музею є також Відділи СУА. Їхній річний внесок є 100 дол. В 1979 році наступні Відділи СУА були членами Музею: 1-ий — Н.-Йорк; 2-ий — Честер, Па.; 3-ий — Фінікс, Ар.; 5-ий — Детройт, Міч.; 7-ий — Акрон, Ог.; 11-ий — Трентон, Н. Дж.; 12-ий — Клівленд, Ог.; 13-ий — Честер, Па.; 16-ий — Міннеаполіс, Міч.; 17-ий — Маямі, Фл.; 18-ий — Пассейк, Н. Дж.; 19-ий — Трентон, Н. Дж.; 21-ий — Бруклін, Н. Й.; 22-ий — Чикаго, Ілл.; 24-ий — Елізабет, Н. Дж.; 28-ий — Ірвінгтон, Н. Дж.; 32-ий — Ньюарк, Н. Дж.; 33-ий — Клівленд, Ог.; 35-ий — Озон Парк, Н. Й.; 43-ий — Філадельфія, Па.; 47-ий — Рочестер, Н. Й.; 49-ий — Бофало, Н. Й.; 50-ий — Ен Арбор, Н. Й.; 54-ий — Вільмінгтон, Дел.; 57-ий — Ютика, Н. Й.; 58-ий — Детройт, Міч.; 59-ий — Балтимор, Мер.; 61-ий — Віпані, Н. Дж.; 62-ий — Глен Спей, Н. Й.; 63-ий — Детройт, Міч.; 64-ий — Нью-Йорк, Н. Й.; 65-ий — Нью-Бронсвік, Н. Дж.; 66-ий — Нью-Гейвен, Кон.; 69-ий — Лорейн, Ог.; 70-ий — Пассейк, Н. Дж.; 71-ий — Джерзі Сіті, Н. Дж.; 72-ий — Нью-Йорк, Н. Й.; 73-ий — Бріджпорт, Кон.; 74-ий — Чикаго, Ілл.; 78-ий — Вашингтон, Д.К.; 82-ий — Нью-Йорк, Н. Й.; 83-ий — Нью-Йорк; 86-ий — Ірвінгтон, Н. Дж.; 89-ий — Кергонксон, Н. Й.; 90-ий — Філадельфія, Па.; 91-ий — Бетлегем, Па.; 92-ий — Менвіл, Н. Дж.; 93-ий — Гартфорд, Кон.; 96-ий — Детройт, Міч.; 99-ий — Ватерфілд, Н. Дж.; 100-ий — Картерет, Н. Дж.; 102-ий — Монстер, Інд.; 103-ий — Гемпстед, Н. Й.; 104-ий — Нью-Йорк, Н. Й.; 106-ий — Гартфорд, Кон.; 108-ий — Нью-Гейвен, Кон.; 112-ий — Вормінстер, Па.; 114-ий — Трой, Н. Й.; 116-ий — Ірі, Па. Пожертви від членів і не-членів У.М. замість квітів в пам'ять дорогих осіб.

По 100 дол.: Марія і Іван Оленські, Аркадія і проф. Володимир Петришин.

50 дол.: Софія Адриянович, Галя Борик, Оля і Ярослав Чипак.

Марія і Микола Гіряк, Марта Ярош, Люба Лапичак, Анна Максимович, Анна Сорхетей.

По 40 дол.: Ірена Чайківська.

По 30 дол.: Надія Бігун, Марта і Богдан Цимбалістий, Ірена Кашубинська.

По 33.34 дол.: В. Дячук, д-р Я. Явний.

По 25 дол.: М. Бєлая, Олена і Юрій Добрянський, Лідія Фіцалович, Ірена Касянчук, Осипа Лен, Панство Логази, Пані Прутула, Юліана Шепєлява, Уляна Стельмак, д-р Софія Сивак, Євгенія Тріска, Панство Юркі.

По 20 дол.: Ірена Качмарська, Марія і Іван Куземські, Анастасія Мерешак, Оля Мусаковська, Олена Врещона.

По 15 дол.: Наталія Миколаєвич.

По 10 дол.: Пані Беневич, Пані Фур, Олександра Книжинська, Валентина і Юрій Кузьмич, Марія і Омелан Омєніський, Галина Петрів, В. Прутула, Дарія Самотулка.

По 5 дол.: П. Буздол, Оля Ліхницька.

Екзекутива СУА — 52 дол. Канцелярії СУА — 40 Окружна Управа — Огайо — 25 дол.; Відділи СУА: 16-ий — \$2.50; 28-ий — \$32 дол.; 38-ий — 196 дол.; 43-ий — 60 дол.; 47-ий — 150 дол.; 54-ий — 22 дол.; 56-ий — 10 дол.; 59-ий — 60 дол.; 62-ий — 70 дол.; 64-ий — 10 дол.; 66-ий — 100 дол.; 84-ий — 100 дол.; 89-ий — 48 дол.; 93-ий — 32 дол.

„НЬЮ ЙОРК ТАЙМС“ ПРО УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Український Музей коротко описаний у великій статті Барбари Кросетт, поміщеній у „Нью-Йорк Таймс“ 29 лютого 1980 року. Заголовок статті — „Путівник до центрів світового мистецтва у Нью-Йорку“, підзаголовок — „Путівник до мистецьких виставок у культурних центрах різних націй у Нью-Йорку“.

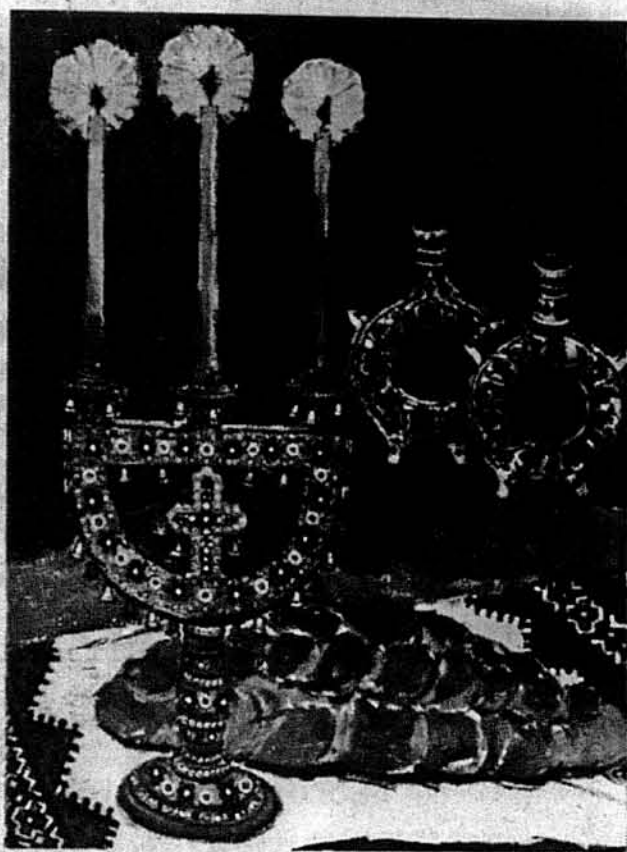
Авторка починає свою статтю з твердження, що можна зробити кругосвітню мандрівку, не виїжджаючи з міста Нью-Йорку. Тут можна побачити картини Гоїя і мальовничу кераміку з Карпатських гір, послухати народну музику з Болівії, оглянути розкішну одягу з Китаю. В статті коротко описано п'ятнадцять музеїв та культурних центрів, в яких можна познайомитися з мистецтвом багатьох країн світу. Подано їх адреси.

В частині, присвяченій Українському Музеєві, згадано виставку гудульської кераміки, народних убораних і українських вишивок. Останні мають бути змінені на виставку писанок, що символізують відродження природи і вітають весну. Подано адресу Музею і години, коли він відкритий.

МУЗЕСВІ ПОТРІБНО БІЛЬШЕ СПІВРОБІТНИКІВ-ДОБРОВІЛЬЦІВ!

СТАВАЙМО ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Подих Гантеру в Нью Йорку: Людмила Морозова і Я. Вижницький

Ярослав Вижницький: „Три свічі воскові...”

Про Людмилу Морозову не знайдете згадки у великій шеститомовій „Історії українського мистецтва”, що її видано у Києві, але, як один із зразків творчості Федора Кричевського, подано портрет тієї його талановитої — тоді молоденької — улюбленої учениці. Ото ж Людмила Морозова — репрезентантка найстаршого покоління українських мистців із Київського художнього інституту. А Ярослав Вижницький — мистець середнього покоління, який у Нью Йорку прибув мистецькою освітою. Людмила Морозова — це, після смерті Миколи Кричевського мабуть найкраща репрезентантка українського імпресіонізму, сповитого романтизмом романістикою, яку передає делікатними барвами тонкої олії, схожої на акварель. А Ярослав Вижницький — кольорист, постійною проблемою якого є шукання гармонії яскравих кольорів. Що ж єднає цих двох мистців, які вже вдруге, з дворічною перервою, виступають разом у ньюйоркській галерії Об'єднання Мистців України в Америці (ОМУА) 20-го квітня ц.р.?

Єднає їх Гантер: вони однаково заховані в гантерську природу, яка нагадує Гуцульщину і є для них невичерпним джерелом тематики. Людмила Морозова живе у своїй „хатині на курячих лапках” у Гантері круглий рік, у хатині, де кожний квадратний дюйм на стінах зайнятий її образами, і Ярослав Вижницький має там свою хату з постійною галереєю; єднає їх особиста приязнь і спільна професія, дарма, що високу фахову освіту кожний з них придбав на двох різних континентах і у відстані цілої генерації.

Прикметна цим обома мистцями риса владі — філософсько-поглядний підхід до людей і світу, життєва турбота, робота і творча пильність. Людмила Морозова живе спокоєм про рідну Україну (одну цілу

стину в її хаті у Гантері займає чудовий образ „Полтавщина”) і тепер знову вона показує образ „Село біля Вінниці”. Але вона захована також у Грецію і має ще експонатів зі своєї останньої мандрівки між грецькими кипарисами та античними руїнами. Про свою скитальщину у Німеччині згадує „Церквою у Берхтесгадені”. Поза тим — прегарний нарис-портрет однієї своєї учениці і маса квітів — магнолії, маки, калини, берізки, овочі. Разом 47 експонатів, здебільша малога і середнього формату, все — олії.

Ярослав Вижницький виступає з цією виставкою весною, але добра третина з-посеред 35-ох експонатів — це мотиви зими. „Зимовий краєвид”, „Берізка на тлі блакитної зими”, „Зимовий краєвид”, „Вкритий снігом потік” — навіть з його ньюйоркської тематики — „Авта вкриті снігом”. Данину Гантеру і гантерський Гуцульщинам складає Вижницький великим фігуральним образом: у двох чоловіків і дві жінки у гуцульських одягах на тлі славної гантерської церкви. Вижницький — грібяр, то є там і кілька барвистих грібів, є квіти, овочі, є й композиція — „Пластилини на тлі зеленого лісу”.

Це знову велика і багата виставка двох видатних сучасних українських мистців — двох цілком різних, мистецько відмінних індивідуальностей. Після величавої ретроспективної виставки Петра Мегика, після прегарної посмертної виставки Миколи Неділка, де — як висловився один приватний знавець — „на стінах пишлася душа того великого мистця”, виставка Людмили Морозової і Ярослава Вижницького доведе ще раз історичну заслугу, яку видає українському мистецтву організація ОМУА під головуванням Михайла Черешньовського.

І. Кедрин

ПОСАДНИК НЬО ЙОРКУ ЕДВАРД КАЧ ПОПЕРЕДИВ міські робітничі спілки в п'ятницю, 12-го квітня, щоб вони не сподівалися подібного домовлення про збільшення платні, якого добилися страйком транспортні робітники міста. Посадник певний, що ці робітничі домагання доведуть Нью Йорк до банкрутства, що буде нещастям для всіх ньюйоркчан, з юнійними робітниками включно.

ЕЛЕКТРИЧНЕ СВІТЛО ЗНОВУ СВІТИЛО У ПУЕРТО Ріко вже в суботу, 12-го квітня, після того, як весь острів мав електрики в ніч з п'ятниці на суботу. Влада острова намагається знайти причину цього примусового „затемнення”, але попередні підозри про саботаж тепер, напевно, більше не актуальні.

ПІСЛЯ ВИЗІДУ АМЕРИКАНСЬКОГО АМБАСАДОРА з Теграну прибув туди китайський посол до Пекіну, Зуанг Ян. Попередній посол до Пекіну Роулоу вийшов з Ірану після того, як китайський уряд відмовився засудити шаха після перевороту і „оправдати” за дипломатичні стосунки з його урядом. Тепер іранці звернулися з пропозицією до Пекіну прислати амбасадора, не зважаючи на те, що Китай і далі не хоче перед будь-ким „оправдуватися”.

ПОЛЬСЬКИЙ НАЙВИЩІЙ СУД ЗАТВЕРДИВ остаточно присуд пані Аліції Веселовської, працівниці Об'єднання Націй у Нью Йорку, на сім років тюрми. Найвища державна Рада, яка має, згідно із законом, право помилувати засудженого, або зменшити присуд, відмовилася від того права.

АМЕРИКАНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ НАРАДИ В СПРАВІ гелікоптерної конференції, яка має відбутися цього року в Мадриді, і в інших справах відбулися в Вашингтоні прикінці березня, про що повідомляв широко польська урядова преса в Варшаві. Згідно з тими повідомленнями, перебіг нарад був дуже приємний.

В 35-ТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ ПРЕЗИДЕНТА Френкліна Рузвельта, 13-го квітня, Джо Таннер, голова Комісії Природних Ресурсів, оголосив, що незабаром розпочнеться відбудова здоровельного ставу й джерела у Ворм Спрінгс, Джорджія, де хворий на поліо президент Рузвельт знаходив полегшу й лікування.

КОЛИШНІЙ ДИРЕКТОР ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮДЖЕТУ Берт Ланс з Атланти, Джорджія, який перебував з 14-го січня ц.р. під безпосереднім судом, за час якого йому вдалося оправдатися майже з половини обвинувачень, висунених проти нього, дістав сподівану допомогу від матері президента Картера Ліллієн, яку покинув суд для свідчення про моральний характер Ланса. Ліллієн Картер сказала, що Ланс має більше чесності, порядності і правдивості, ніж будь-хто інший, кого вона знає. Ланс обвинувачує прокурора стейтового суду в неправдивому звіті до двох банків у роках 1974 і 1975 (перед його федеральним постом в Уряді Картера в 1977 році), директором яких він був, та ще в десяти інших переступах, в тому — позичання грошей з цих банків для своїх рідних і приятелів. Десять інших оскаржень суддя відкинув, як безпідставні. Ланс, довголітній приятель президента Картера, сподівається виграти суд.

ПРЕЗИДЕНТ ЮНІ „ОБ'ЄДНАНІ АВТОМОБІЛЬНІ робітники” Даглас Фрейзер звівся приятелем, що він від початку президентської кампанії сенатора Едварда Кеннеді уважав її за нежиттєздатну і таку, якої „не було”. Проте він переконує сенатора не припиняти свого змагання за номінацію Демократичної партії, щоб „дисциплінувати” Картера в більш ліберальному напрямі.

НА ДОПОМОГУ РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ ліберальному конгресменові з Іллінойс Джозефу Андерсону у його виборчій кампанії приїде добрий дорадник і умілець обирати кандидатів на бажані ними пости, Дейвід Гарт. Його завдання: дослідити практичність кампанії незалежного кандидата на президента. Гарт, що його уважають знавцем добрим виборчим дорадником, буде працювати безкоштовно, очолюючи спеціальний комітет оцінки політичної можливості кампанії незалежного кандидата.

ФІРМА МАРТИН МАРИЕТТА ВИВ'ЯЗАЛАСЯ з успіхом з конкурсу продукції апаратів для нових офензивних гелікоптерів, які уможливають видження вночі. Тепер ця фірма очікує на великі замовлення Департаменту оборони в сумі понад 700 мільйонів доларів на ті апарати, щоб ними винищувати цілу флоту таких бойових гелікоптерів.

ЦЕНТРАЛЬНА АФРИКАНСЬКА РЕСПУБЛІКА зривала дипломатичні стосунки СРСР у відплату за те, що СРСР і теперішній режим у Лівії насилають туди терористів і партизан з метою повалити уряд і створити новий, прихильний до них.

ЮРІЙ ТУРЧЕНКО...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

скритикував роботи українського скульптора в Канаді Молодожанина, як „працю крайнього українського націоналіста”. Він відмовився це зробити. Йому запропонували, щоб він доручив написати таку статтю писаксам з секретаріату Комуністичної партії України, він знову відмовився це зробити.

Постало питання: що з ним зробити. „Тверді” є за тим, щоб його покарати негідно, а інші знову хотіли його видалити. Місце делегата в ЮНЕСКО було ще незаповнене. Він приймає його з розпущою і прибуває до Парижу 29-го березня 1974 року.

Він виконує своє завдання бездоганно. А це завдання — приспівати розвитку музейництва у всіх країнах-членах ООН, збереження їх культурної спадщини, вишкіл спеціалістів для реставрування всіх культурних надбань, нагляд за виданням книжок і журналів та організування семінарів і наукових конференцій.

Протягом шістьох років він підняв світ: Ріо, Мехіко, Буенос-Айрес, Копенгаген, Рим, Каїро, Багдад, Делі, Маніла, Токіо та Москва, де на доручення генерального директора ЮНЕСКО за його промовою англійською мовою його обсилали шаленою критикою представники Міністерства культури СРСР.

Нагітка продовжується

В Парижі переслідування Турченка — в цій золотій клітці — не припинилися. Вправді він „по за межами України” і не має змоги „заручувати” свого доброго середовища в Києві, однак його переслідують різними способами та методами, дуже часто в підступний спосіб, щоб неутримувати його діяльність. До його дуже відповідальних функцій у ЮНЕСКО советська делегація накладала на нього додаткові завдання так, що він геться під тягарем своїх обов'язків. Його тримають „твердо в руках”. А його досі має несласну марку „українського націоналіста”.

Але афера Михайлова повернула все. Він (Михайло) мистець, який у Ленінграді обертася в колах мистців і скульпторів, відомих з їхнього неконформізму; це неофіційні мистці, відомі тільки у інших у СРСР. Його березні 1979 року в Парижі переслідування Турченка — в цій золотій клітці — не припинилися. Вправді він „по за межами України” і не має змоги „заручувати” свого доброго середовища в Києві, однак його переслідують різними способами та методами, дуже часто в підступний спосіб, щоб неутримувати його діяльність. До його дуже відповідальних функцій у ЮНЕСКО советська делегація накладала на нього додаткові завдання так, що він геться під тягарем своїх обов'язків. Його тримають „твердо в руках”. А його досі має несласну марку „українського націоналіста”.

Оперу „Богема” ставить українець-музик

Адріан Бриттан і Ліда Петруняк-Коллужі

Савт Бенд, Індіана. — Адріан Бриттан, музик, скрипаль і диригент, відомий українській громадській організації в Чикаго, а оркестру приготував в Савт Бенд. Це перший раз, що така визначна музика подія відбувається в університеті. Сам мгр Бриттан студіював музику (класа скрипки) і диригенту в Мангеттен Скул оф Мюзік, де дістав диплом магістра з диригентури. Після закінчення науки він працював два роки на музичному факультеті Мемфіського Стейтового університету.

Сценічне втілення опери „Богема” включало також дорослий і дитячий хори, що їх також підготував маестро Бриттан. Над декораціями працює українська декораторка-мистець Ліда Петруняк-Коллужі. Вона здобула освіту в Чикагському Інституті Мистецтва, а диплом магістра і доктора мистецтв — у Нотр Дам університеті. Д-р Ліду Петруняк-Коллужі знає українською мовою і її виставок і діяльності при відомому Українському Інституті Модерного Мистецтва.

Обов'язки, і Бриттан і Петруняк-Коллужі, є членами Українського Народного Союзу у Відділах 203 і 106 відповідно.

Відбулися річні загальні збори Ф. К. „Самопоміч” в Кергонксоні

Відбулися річні загальні збори Ф. К. „Самопоміч” в Кергонксоні

Кергонксон, Н.Й. (Ф.С.). — У неділю 30-го березня на Союзівці відбулися річні загальні збори Ф. К. „Самопоміч” з участю понад 50 учасників-шеровців. Зборами проводив уступаючий голова кредитки Микола Василюк, а секретаріював В. Ренер. Після відкриття зборів молитово, присутні вшанували однохвилюючий мовчанкою пам'ять померлих членів кредитки.

Після ствердження верифікаційної комісії стани присутності, голова запропонував денний порядок зборів, який і був схвалений. Головнішими моментами зборів були: а) звіт Дирекції кредитки за 1979 рік, звіт Кредитового комітету та звіт контрольної комісії; б) вибір трьох членів до Дирекції та одного члена до Кредитового комітету, трирічна каденція яких скінчилася.

Про діяльність за минулий рік звітывав голова Микола Василюк, секретар Т. Кульчицька, скарбник Микола Опрісько і голова Кредитового комітету Григорій Мокляк. У звітах було доведено присутнім шеровцям до відома, що кредитка на 30 грудня 1979 року нараховувала 150 членів-шеровців, що зросло вдвоє від попереднього року та що розпоряджає вже чвертьмільйонним капіталом.

Після обговорення звітів, дискусії висловлювали признання і подяку Дирекції кредитки за жертвенну і безплатну працю, а представителів контрольної комісії Володимир Беріза висловлювали побажання для поліпшення праці в своїй фінансовій установі.

Збори закінчилися молитовним подяком, яку переіс місцевий парох о. д-р Богдан Волошин.

Відділ Конгресового Комітету Делеварської Округи в Честері відбув річні загальні збори

В неділю 16-го березня відбулися звичайні річні загальні збори Відділу Українського Конгресового Комітету Делеварської Округи з осідком в Честері, Па.

Збори відкрив діючий голова Відділу Василь Пастушок, стверджуючи, що на збори явилася 29 дійсних членів на всіх 80 платників УНФ, і тому це є достатній кворум, потрібний для важливості рішень загальних зборів.

Предсідник попросив присутніх вшанувати нещодавно померлого члена нашого Відділу б.п. д-ра Евгена Захаряевича, який також був членом громадського суду в минулорічній каденції.

Після одностовинної мовчанки та повстання з місць голова Відділу попросив присутнього на залі Всех о. Петра Ліпина, парох місцевої УКЦеркви, провести вступну молитву.

Після молитви на внесення о. Ліпина загальні збори вибрали Президію зборів у такому складі: голова — проф. Степан Микита, заступник голови — інж. Володимир Горбовий, протоколяр української мови — Яро Салдан, англійської мови — Ігор П. Кізіук.

Протокол з минулорічних зборів прочитав Яро Салдан, що його одобрено одностовно, після чого відбувалося звітування керівних органів Відділу.

Голова Василь Пастушок широко змалював багаторічну працю Відділу за минулий рік, вказуючи на успішну працю членів окремих ресортів.

Крім національних свят, як Листопадава академія та Шевченківська, Відділ вшанував велике свято „Української пісні й танцю”, яке відбулося в аудиторії Гей Скул у Спрінгфілді, Па., при величезному здвигу народу та матеріальним успіхом. Весь чистий прибуток з цього фестивалю додано до Стипендіального фонду, що становить понад 2,000 доларів. Другою вдалою імпрезою в минулому році були святкування Актів 22-го Січня 1918/19 років, які відбулися перший раз у нашому місті в історичному будинку колишнього суду „1724 Корт Гавз”.

На ці святкування прибули чисельно не тільки українські громадяни, але і чільні представники міської адміністрації, стейтвого суду з Мідді, представники шкільної ради та репрезентант стейтвого сенатора. Більшість з них склали короткі привітти, а дехто — промови.

Далі звітывала Евфрозина Лесник, референтка фінансова, яка подала докладний звіт зі своєї праці: у минулому році вплинуло до УНФ понад 1,600 доларів і збільшилася Стипендіальний фонд.

З коротким звітом з рами культ-освітнього реферанта виступила Марія Карман і розповіла про її участь у підготовці Українського фестивалю, Листопадавої академії, святкувань 22-го Січня. Вона, як впорядник на залі суду, роздавала різну літературу, з цими святкуваннями зв'язану, брала участь у закінченні науки в Школі українства, де виступила коротке слово, опрацювала при допомозі мгра Володимира Сича допис до

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Володимир Сич

Вступайте в члени УНС!

Увага! Вже появилася друком книжка Увага! Уласа Самчука

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ
ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ
IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
SAGA OF UKRAINIAN AMERICA

Книжка у твердій зелено-темній полотноній обгортці, з мистецьким написом в оформленні
БОГДАНА ТИТЛИ
у видавничстві УНСОюзу „Свобода”
268 сторінок. Ціна \$15.00 в пересліжко.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі” пересліжачи рівночасно чек збо грошовий переказ.
Мешканці стейту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтвого податку.

„SVOBODA” BOOKSTORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Соборний український фестиваль у Мілвіллі

Українські діти з танцювального ансамблю „Чайка“ під час Соборного фестивалю в Мілвіллі.

Мілвіллі, Н. Дж. (с.г.). — Тут, у суботу 15-го березня, в приміщеннях Кумберленд коледжу відбувся Соборний український фестиваль. Пишу з великої літери Соборний, бо таким він і був, а ще краще назвати його чудом. А чудом називаю фестиваль, тому що не багато великих українських скупчень мають на своїх імпрезах, академіях чи фестивалях одну тисячу учасників. А тут, у приморському басейні околиці Вайлдвуду, дві українські церковні громади доказали того чуда і понад тисячу осіб оглядали українське багатство, а саме: вишивки, кераміку, крашанки, і чарувала їх згодом українська пісня й танці танцювальної групи „Чайка“.

Пишучи про Соборний фестиваль, було б гріхом його так не називати. Тоді, коли у великих українських скупченнях батьки народу всю енергію і час марнують на те, хто з мостів партії чи парадії вийде до керівних органів тієї чи іншої установи, то слава Богу, провінція шукає соборних доріг.

Місцевості Мілвіллі і Вайнеленд лежать у околиці Атлантик Сіті — Ошен Сіті, і всі, хто їде до Українського Вайлдвуду, переїжджають ті малі два міста. Там поселилися наші земляки переважно на фермах Мілвіллі 80 років тому, а що наш народ побожний, то виростає українська церква греко-католицького обряду. Описати так сталося, що церквою заікувалися брати українського православного віровизнання, а українці католики збудували собі нову церкву. Ці дві церкви стали ланкою братньої співпраці. Тут є відділи українських чотирьох Братських Союзів і діє представництво УККА, яке очолює відомий громадський діяч, коліс у Філадельфії, д-р Іван Куйдич, який був душою і цього вдалого фестивалю.

Церковні комітети УПЦеркви св. апостолів Петра і Павла та УКЦеркви св.О. Миколая знайшли спільну мову і спільними силами показали не-українцям нашу культуру.

При обох церквах існують мішані хори і вони під проводом своїх диригентів з'єдналися в один хор, де були брати і сестри українці, у яких одна і та сама мета: Соборність і Незалежність України. Кожного тижня 25 співаків мішаного хору відбували свої проби під диригентування Сергія Козачука, диригента УПЦеркви, і Аделі Комендер — диригентки УКЦеркви. Тут слід додати, що пані Аделя, хоч не-українка, але є душою хору, який вміло диригує, вивчивши зміст Богослужби, і є солісткою свого хору.

Для українського фестивалю адміністрація Кумберленд коледжу відпустила свої приміщення безкоштовно для пропагування праці етнічних груп.

Комітет українського фестивалю очолює Олександр Панчишин, а працю координаторів виконували Джон Дупнак і д-р Іван Куйдич, як вже було сказано, він був душою фестивалю. До комітету входили Марія Ціхановська і Дарія Ціханова, які відали українськими стравами; Ніна Куйдич і Тереса Марків відповідали за влаштування виставок українсько-

го ужиткового мистецтва. Крім того Ніна Куйдич приготувала всі декорації для прикраси залу і сцени, включно з чудовим Тризубом. Працю координатора між комітетом і коледжем виконував Джон Райнард.

Вступ на фестиваль був вільний. При вході Доця Найда в українському строї всіх вітала милою усмішкою, вручала інформаційний матеріал, при тому і „Український тижневик“ УНСоюзу: 500 примірників за годину були роздані. Коли гості довідалися, що в тому числі тижневика вміщена стаття про фестиваль з фотографією танцюристів „Чайки“, то одні одних питали, де можна дістати той „Юкі інгліш пейпер“.

Коли мова про виставки — то всі вони були чудові: тут можна було побачити українські вишивки з усіх українських земель, кераміку, різьбу, величезні паски — баби і писанки. Крім ужиткового мистецтва, були виставки українських книжок у двох мовах, була виставка величезних карток Школи українства при УКЦеркві св. Миколая, де учителькою є Сильвія Сімон.

Всі експонати були дбайливо розкладені на столах, а інформації давали симпатичні молоді панночки і пані, убрані в прегарні українські строї. При вході на залу з експонатами вітала гостей Валентина Нікітич з дочкою студенткою коледжу. Наталюка, а далі інформації давала Оксана Марків з дочкою Тересою. Зустрічала гостей і Дарія Ціханова, а до речі, є секретаркою 347 Відділу УНСоюзу. Її допомогала її невістка Френка Ціханова.

Відвідувачі, проте, найбільше купилися при столі, де писалися писанки. Тут Ніна Куйдич англійською мовою давала технічні поради й інформації про писання писанки, а її син, студент коледжу, Роман Куйдич демонстрував „кісткою“ писання писанок. До того столу тяжко було добитися, тому і представники трьох місцевих газет і репортерка щоденника „Івнинг Бюлетень“ у Філадельфії найбільше фотографували акраз цієї сім'ї. Багато експонатів на виставці було Ірини і Андрія Кушнірів, Галина Мельник і Бернадина Мандюк.

Учасники фестивалю не забували і за українські страви і печиво: коржики, пампушки, торти та інші присмаки. Тут, у кухні, був справжній млинчик, і скільки там неспраховалося гарних українських підкомандою головної господині Марії Ціхановської! Голі їх всіх поїмально згадали, але їм належить признати, божоблуджати понад тисячу гостей це не легка справа. Всі були потомлені біганиною, але на устах кожної була широка українська усмішка.

Мистецьку частину розпочато на сцені шкільної залі американським національним гімном, який відспівав мішаний хор під диригентування Аделі Комендер, а відтак цей хор під батутною Сергія Козачука відпівав „Заповіт“ і „Садок вишневий“ та інші пісні. Далі глядачів зачарували танцюристи ансамблю „Чайка“ в складі 33 осіб. Мистецький керівник ансамблю Стефанія Чаплінська дождаєася сюди з Філа-

Українська молодь їде в Європу

Як раніше, так і цього року багато української молоді виїжджатиме з американського континенту під час літніх вакацій у „стару“ Європу, звідки приїхали її батьки, діди чи і прадіди. Така подорож для молоді є очевидно, дуже цікава й тому на це грошей добрі батьки завжди якось придбають.

Однак, важливо, щоб гроші та дорогий час молоді були належно використані, бож блукання з країни в країну й з музею в музей принесе лише поважну втому, а все побачене скоро забудеться.

Студентська молодь — це майбутнє нації. Тому поїздки під час літа в Європу треба пов'язувати з українськими науковими інституціями, з чого, без сумніву, буде не лише велике збагачення, але й поважна користь.

Українська преса подає до відома, що в Римі цього літа при Українському Католицькому Університеті відбудеться курс з особливим наголосом на „Князя Україну“ — найбільш світлу частину нашої історії. Тому, що зближаємося до тисячоліття християнства України, української молоді треба належно підготуватися до цієї особливої події, бож володар України, Володимир Великий, увів християнську віру не лише на Україні, але й за початкував її в сусідніх на-

дельфії і добре вишколює українських дітей вже третього і четвертого покоління.

Ансамбль „Чайка“ має за собою багато успішних виступів у різних українських громадах і тому адміністрація „Союзівки“ вже запросила „Чайку“ з гостинним виступом на суботу 13-го вересня, коли буде обиратися „Міс Союзівка“ на 1981 рік.

Майстром церемонії під час програми була Джон Дупнак, яка на вступі сказала, що в день Соборного українського фестивалю всі повинні бути українцями, так як всі є „ірландцями“ в день святого Патрика. Ансамбль виконав танці: Аркан, Катерина, Запорізький герцог, Гопак, Метеличок, Марусю, Доцю, і надатки для глядачів, які не вміли оплескувати молодих танцюристів, а найбільше — соліста Петра Командира. Напевно, коли б батько українських народних танців у ЗСА і Канаді Василь Авраменко побачив би танцювальну техніку цього молодця, то не шкодував би, що трудився для української громади.

Фестиваль закінчено українським національним гімном „Ще не вмерла України“, але гості не поспішали відходити. Вони ще і ще раз ішли до столів з експонатами і знову питали про їхнє значення і походження. Тут не одна особа була зворушена до сліз, коли розказувала, що її бабуся приїхала з „Австрії“, а тепер вона переконалася, що то була Україна. Дехто, оглядаючи мапу України був щасливий, що бачив Львів, Тернопіль, Житомир — всі ці українські міста, а не австрійські чи мадярські, як їм розказували прадіди.

Велике зацікавлення в глядачів викликала двомовна Англомовна Енциклопедія Українознавства, видана УНСоюзом, а також англомовна історія України Михайла Грушевського.

Фестиваль закінчився під вечір, але лиш для гостей, бо члени комітету працювали довісно, хоч у день фестивалю були там раненько, щоб упорядкувати експонати. Але ніхто не нарікав на втому, у всіх на обличчях сяяло задоволення, бож вони аж такого напливу не чекали. Члени комітету на чолі з Олександром Панчишином вміло підготували і провели цей Соборний український фестиваль, де на кожному кроці можна було відчувати доброзичливість, толерантність і згоду однієї великої української родини. Дай Боже, щоб і інші наші громади забули за чвари, хворобливі амбіції і групові неспрозуміння, а однією родиною об'єдналися в праці для добра рідного народу.

родів Східної Європи, що дає рідкісну нагоду поставити історію українського середньовіччя на світову арену.

Опір викладів, українська молодь з користю для себе огляне стародавнє місто Рим, а викладачі Українського Католицького Університету допоможуть у цьому відповідними інформаціями, бо ж у „вічному місті“ є багато цінних пам'яток для всіх майбутніх професіоналів-мистців, архітектів, істориків (особливо стародавньої доби) і їм подібних.

Відбувши вакаційний курс УКУ в Римі, який триватиме від 19-го червня до 20-го липня, корисно й цікаво поїхати потягом через гори Альпи в Західну Німеччину, де в Українському Вільному Університеті відбудеться (поруч літнього семестру на Філософському факультеті та Факультеті права і суспільно-економічних наук) курс українознавства для української молоді. Отже, можна скористатися й з цих викладів, які будуть тривати від 28-го липня до 15-го серпня, що уможливить молоді вповні використати цю поїздку в Європу.

Треба взяти до уваги, що в цих двох українських університетах наша молодь має нагоду чути українську мову не лише під час викладів, — які відбуваються лише українською мовою, — але й в гуртожитках, тобто при Патріаршому дворі в Римі, а в Мюнхені — при Рідній школі. Українська молодь, з'їхавшись з цілого вільного світу, часто-густо і примушена вживати українську мову, бо вона буває єдиною мовою для порозуміння і співжиття між українцями з різних мовами країн поселення. Між іншим, помічаться, що наша молодь з Англії назагал найкраще володіє українською мовою.

Можливо, що в тім нема нічого дивного, бож лицарські подвиги завжди найбільше прив'язували нас до власної культури й рідної землі, а молодь з Англії — це діти наших дивізійників.

Український Вільний Університет тепер міститься в мальовничій околиці Англіської парку біля ріки Ізару. Ця ділянка Мюнхену має багато соснових і липових дерев, що надає їй вигляду курортної місцевості. Тут молодь, що навчатиметься, має також розважати зустрічі в просторій садибі УВУ та відбуває поїздки разом з професорами в історичні місцевості Баварії, найкращої частини Німеччини. Під час цих подорожей невмируща українська пісня остаточно зв'язує уродженців різних країн в одну майбутню провідну верству українського народу та залишає в них прегарні спогади на все життя.

Д-р Михайло Паламар

УКРАЇНСЬКИЙ ПОЕТ У КАНАДСЬКІЙ АНТОЛОГІЇ

Наприкінці 1979 р. в едмонтонському видавництві „Горті“ вийшла у світ нова антологія англійською мовою літератури — The Alberta Diamond Jubilee Anthology, яку упорядкував Джон В. Чалмерс. Із творів українських поетів у Канаді тут уміщено лише вірш „Діди“ Яра Славутича, що вперше був надрукований у його збірці „Завойовники прерій“ (1968), а потім передрукований в ювілейній книзі „Зібрані твори, 1938-1978“ (Едмонтон, 1978). Переклад цього твору виконав австралійський поет Р.Г. Моррісон. Це вже сьома антологія англійською мовою літератури, в якій з'являються твори Яра Славутича. (Я.С.).

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм кращу будучність, в нашій громаді, у вільному світі нового світового члена!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ ВІДБУЛА РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

УСВТ „Ч. Січ“ 15 березня ц. р. у власному Домі відбуло 56-ті з черги загальні збори, що ними проводила президія в складі: Л. Рудницький — голова, П. Буяк — заступник, і В. Матіяш — секретар. Збори відкрив голова уступаючи управі М. Стебельського, коротко привітавши присутніх членів Т-ва і почесного гостя Василя Оріховського, члена Головного Уряду УНСоюзу, який в свою чергу зложив привіт Т-ву від УНСоюзу та передав від тієї братської організації чек у сумі 250 доларів на фінансування спортових виїзних праць „Ч. Січ“.

Згідно з програмою зборів, після вшанування бл. п. Адриана Лапача хвилюючою мовчанкою, уступаючи управі зложив докладні звіти з минулорічної діяльності. Звітували: голова — М. Стебельський, заступник і керівник спортової секції — мгр І. Хамуляк, секретарі — мгр О. Труш і Р. Піндус, фінансові референти — Д. Вобеляк і Надія Бакун, організаційний і пресовий — О. Твардовський, і голова контрольної комісії — І. Оряняк.

Згідно із цими звітами Т-во продовжувало свою велику активність, яку виявляло в обидвох секціях: господарській і спортивній. У господарській секції діяльність керував голова Т-ва і ця частина управи зложив докладні звіти про працю і труд у реорганізацію адміністрації барового підприємства, в переведення перебудов приміщень Дому і їх звання та ряд інших завдань. Барове підприємство мало в діловому році 77.462 дол. обороту.

Управа спортової секції відбула 44 засідання, на яких планувала, розглядала та погоджувала всі справи, зв'язані з розвитком активності ланок і дружин. В діловому році продовжували свою активність дружини копаного м'яча, які виступали в офіційних лігах Федерації Копаного М'яча ЗСА і УСЦАК-Схід. Перша дружина здобула звання віце-чемпіона в І-й дивізії і з цим авансом до Вищої дивізії Шейфер Ліга Нью Джерсі, в якій започаткувала сезон минулої осені. В літньому сезоні ця дружина здобула звання чемпіона турніру „Блю Ріббон“ і першество УСЦАК-Схід.

Юнацька дружина в лігових грах була третьою, а в турнірі в закритій залі в Рокленд Компоніті ледь вийшла першою. Новацька дружина і дружина молодших юнаків були учасниками Спортових гриз молоді, на яких зайняли відповідно друге і перше місця.

Гарних успіхів добила відбаванкові дружини. На початку ділового року були активні дві жіночі дружини, які брали участь в лігових і турнірних змаганнях, як теж УСЦАК-Схід. „А“ дружина досягнула третє місце в Жіночій Лізі Нью Джерсі, перше місце УСЦАК-Схід, Спортових гриз і третє місце УСЦАК. „В“ дружина здобула друге місце в турнірі „Саят Орандж Класік“ і четверте місце УСЦАК. Чоловіча дружина — перше місце УСЦАК. У новому сезоні, що почався минулої осені, жіноча і чоловіча дружини беруть участь у ряді турнірів Американської Відбаванкової Федерації і вже здобули ряд гарних успіхів.

В дев'ять за порядком здобула клубове першество УСЦАК плавацька ланка „Ч. Січ“. Клубове першество УСЦАК здобула також ланка настільного тенісу „Ч. Січ“. Першество УСЦАК здобули тенісисти „Ч. Січ“ в слідувачих вікових групах:

жіночій, юначок до 18-ти років, юначок до 16-ти років, юнаків до 12-ти років, чоловіків. Першество турніру УНСоюзу в групі сеньйорів. Успішно проведено десять з черги Спортових шкіл, яку очолював: голова М. Стебельський і організаційний референт — О. Твардовський. У зв'язку із святкуванням 10-річчя існування Спортової школи управа відзначила „п'якетами“ і грамотами слідувачих осіб:

М. Стебельського, О. Твардовського, С. Чижовича, В. Матіяша, В. Василяка, Я. Василяка та ряд осіб з управ екзекутиви Українського Братського Союзу й управи оселі „Верховина“.

Пресовий референт — О. Твардовський підготував 16-те число журналу „Наш Спорт“, який видає УСВТ „Ч. Січ“. Фінансовий оборот спортової секції досягнув суми 39.672.19 дол. Найбільш коштовною виявилася Спортова школа — 16.943.63 дол., далі слідували коштів ланки копаного м'яча — 8.015.86, відбаванкова ланка — 3.587.17, коштів видання „Нашого Спорту“ — 2.115.71 й ін. Після закінчення звітів управи, звітнував за контрольну комісію голова І. Оряняк, який запропонував ухвалити уступаючи управі абсолютний дискваліфікації вичерний дискусії прийняли одноголосно.

На пропозицію номінаційної комісії збори вибрали нову управу в такому складі: М. Стебельський — голова, мгр І. Хамуляк — заступник і керівник спортової секції, П. Семечук — другий заступник і керівник господарської секції, мгр О. Труш — секретар спортової секції, Р. Піндус — секретар господарської секції, Д. Вобеляк — фінансовий господарської секції, Н. Бакун — фінансова реф. спортової секції, О. Твардовський — організаційний і пресовий, В. Воднар — пресовий англійський, Р. Войко — госп. сек., О. Напоро і інж. Д. Олійник — імпрезові; В. Матіяш — заступник організаційного, С. Чижович — референт зовнішніх зв'язків, П. Смух — представник до Шейфер Ліги, мгр О. Труш — представник до УККА, Ю. Саварян і І. Калинович — провідники Першої дружини копаного м'яча, М. Хамуляк, І. Калинович (мол.) і В. Василяк — провідники юнацької дружини, А. Гбур — провідник учнів. М. Ганчик — провідниця жіночої відбаванки, Л. Лапачак — юначок, Н. Паславський — провідник чоловічої відбаванки, В. Кучинський — теніс, Ю. Храневич — настільний теніс, д-р Р. Сліж — плавання, Д. Кулик — зв'язковий шахової ланки. Контрольна комісія: І. Оряняк, О. Голіньський, І. Стефуршин. Товаришеский суд: Р. Лапачак, В. Роговський, П. Буяк. Звітні загальні збори вибрали теж почесними членами Т-ва заслужених — Лева Муляра і Василя Кучуку. Після закінчення цих зборів відбулося товаришеске прийняття.

(стр.)

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ВЕЛИКИЙ З'ЇЗД

КОЛ. ПРИЯТЕЛЯМИ І УЧЕНИЦЬ

ГІМНАЗІЇ СС. ВАСИЛІЯНОК у Львові

відбудеться

7-8 червня 1980 року

на „СОЮЗІВЦІ“

З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ, БЕНКЕТОМ, ЗАБАВОЮ та ВИГРАШЕЮ ЦІННИХ КАРТИН НАШИХ МИСТЦІВ.

Сердечно запрошуємо до участі не тільки Професорів та Учениць, але і б. Учениць та Учеників середніх шкіл Львова з Родинами. Приятелями, яких радо привітаємо на нашому З'їзді.

Товариш, які не одержали наших запрошень, прохасмо зголоситися на адресу: С. БЕРНАДИН, 104 E. Aster Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260, тел.: 1-609-522-7467, як рівно просимо замовляти вже кімнати на Союзівці на число телефону: 914-626-5641, або писати: SOYUZIVKA — USA Estate, Kerhonkson, N.Y. 12446.

Українське Американське Спортове Товариство „ЛЕВІ“

повідомляє всіх Українських Спортівців, що

ЦЬОГОРІЧНІ

ВІДБИВАНКОВІ МИСТЕЦТВА

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛИ АМЕРИКИ І КАНАДИ (УСЦАК)

відбудуться

в суботу, 31-го травня 1980 року при Іллінойському університеті в Чикаго, Іллі.

Мистецтва будуть розділені на слідуючі групи:

1. Діахта (до 17 літ)
2. Хлопці (до 17 літ)
3. Жінки
4. Мужчини
5. Сеньйори (понад 30), якщо буде понад три зголошення.

ПРОГРАМА МИСТЕЦТВ

П'ятниця — вечір	12:00 — Обід/буфет
Приїзд до Чикаго; прийняття та Вечірка в домі „Леві“	3:00 — Фінали: діахта, хлопці, сеньйорів
Субота	3:45 — Фінали: жінок
8:30 — Відкриття мистецтв	4:30 — Фінали: мужчин
8:45 — Сходина з ланковими	7:00 — Бенкет, вечір, роздача нагород
9:00 — Початок гор	9:30 — Забава

ОПЛАТА: \$25.00 від дружини і \$17.00 від кожного змагання. Це включає: кошт турніру, вписове до УСЦАК-у, вечеря та прийняття в домі „Леві“, обід/буфет, бенкет, вечір, забава, індивідуальні чайи за перші та другі місця, медалі для найвизначніших змагунів, пам'яткові підсорокички з турніру.

Зголошення з оплатою приймаємо до 17-го травня, і разом з зголошенням мусить бути включений список гравців. Зголошення, Оплата, список гравців та заявки прошу поспішати до:

GEORGE KURITZA

8238 W. Balmoral Ave., Chicago, Ill. 60656
(312) 631-3637

Діловий Комітет для Відзначення 50-ти Літ Богословської Академії у Львові

2350 Tillemont St., Montreal, Que., Canada H2E 1E9

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ТИ ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ у Львові

відбудеться

в Торонті, Онт. в Канаді

в днях — четвер, п'ятниця, субота й неділя, 5-6-7-8 червня 1980 року

за благословенням П. основника й першого Ректора, Блаженішого Патріарха Йосифа під протекторатом Святочного Комітету Впресов. Владик Кир Ізидора Борського, Кир Івана Прашка, Кир Миколая Любанського, Всесвіт. О. д-ра Гриньоха Івана і о. митрата Хомина Петра.

із слідуєчим порядком програми:

Четвер, 5-го червня 1980 р.: в залі парафії св. Миколая в Торонті під адр.: 4 Bellwoods Ave., Toronto, Ont. M6J 2P4. (Tel.: (416) 364-8513, від год. 11-ої ранку — реєстрація учасників та гостей; в тій же залі буде відбуватися ціла академічна програма — доповіді, реферати, дискусії в четвер, п'ятницю та суботу. Темі академічної програми і преп'єнти до них будуть проголошені в наступному комунікаті.

В суботу, 7-го червня 1980 р. — В год. 10:30 ранку — Архиєрейська Свята Літургія в наміренні всіх померлих Архирейів, Отців-Професорів та Абсолютів Богословської Академії. Спільний обід після Богослуження: зустріч з гостями й родинами, спільна фотознімка присутніх.

Вечір в год. 6:00 — Ювілейний Бенкет в готелі Йорк. Святочна доповідь. Мистецька частина та доповіді і розважальна програма. Вступ на бенкет \$25.00 від особи і зголошення переслати найданіше до 15 травня 1980 р. на адресу: Rev. Ostrowsky Bohdan, P.O. Box 185, Toronto, Ont. M8V 1J0 or Rev. Leszczynski Ivan, 9 Colwyn Rd., Toronto, Ont. M8Z 3R8.

В неділю, 8-го червня 1980 р. На площі Всеканської Виставки, в год. 10:30 — Торжествена Архиєрейська Свята Літургія у співслужінні усіх присутніх Владиків та Отців, б. абсолютів Богословської Академії в наміренні Блаженішого Патріарха Йосифа та провід нашої УКЦеркви. (Докладніше в черговому комунікаті).

Для інформації подаємо до загального відома, що комунікаційна сітка в Торонто — автобуси, трамваї, підземка — має дуже шкору і точну обслугову.

Місця на чаю пообіду святкування в Торонто, можна замовляти в готелях, як рівно відповідна кількість гостей може бути приміщена у приватних домах за попереднім зголошенням.

До численної участі у ювілейних святкуваннях 50-ти літ Богословської Академії запрошує учасників та гостей

ДІЛОВ

Нью Йорк у пошані сл.п.ген. Тараса Чупринки

Нью Йорк. (І.Б.). — Тридцять років тому в Білогорішці коло Львова 5-го березня 1950 року впаав на полі слави в боротьбі з московськими окупантами ген. Тарас Чупринка.

Для відзначення його пам'яті Комітет Об'єднаних Організацій Мста Нью Йорку — Відділ УККА, 30-го березня влаштував святочну академію. Академія відбулася в залі Українського Народного Дому. В програму входили: відкриття, яке зробив голова Комітету інж. Євген Івашків, давши в короткому слові характеристичні цити Романа Шухевича. Ст. пластунка станиці Пласту в Нью Йорку Віра Шехович читувала вірш Івана Хмеля „Романові Шухевичеві — Тарасові Чупринці”.

Дівочий хор осередку СУМА ім. ген. Тараса Чупринки в Нью Йорку виступив в своєму повному складі — біля 50 гарно задіяних співачок, виконуючи такі пісні: „За рідний край” М. Гайворонського, „Розпрощався стрілець”, стрілецька пісня, і „Ось день війни” — пісня УПА, музичне оформлення М. Федорова.

Святочну доповідь виголосив відомий націоналістичний діяч, співчасник організаційної праці генерала Чупринки, д-р Петро Мірчук. Він говорив, що Шухевич-Чупринка увійшов в історію українського народу як символ боротьби за право українського народу мати на своїх землях самостійне державне життя. За цю самостійність боролися українські воїни: за князів часів — з половцями, печенігами та багатьма іншими, що з Азії віками посувалися на українські землі, за козацьких часів — треба було ставити чоло з півночі москалям, зі заходу полякам, а з півдня татарам. І в тій боротьбі, хоч падали сотні тисяч українців, але ми

встоялись. У час, коли кінчалася Перша світова війна в роках 1918-1920, ми на наших землях створили самостійну українську державу і, щоб вона встоялась, треба було збройно за неї битися.

В авреолі тієї боротьби ріс і виховувався майбутній командир УПА Роман Шухевич. З молодих літ член УВО — ОУН. Як член тих організацій, боровся з польським окупантом. Коли ж творилось самостійне життя на Карпатській Україні, Шухевич опинився там у лавах військової формации „Карпатська Січ”. Коли ж „встоятися не було сил”, то вже Роман Шухевич був у військових рядах дружин українських націоналістів, які були прикріплені до німецької армії, що маршували проти Польщі і більшовицької імперії. Шухевич був твердий. Його житейрадісність робила його вічно юним; він ніколи не піддавався тяжким обставинам. І врешті знайшовся він в УПА, щоб разом з бійцями воювати і проти німців і проти більшовиків і впасти на полі слави як командир Української Повстанської Армії.

По доповіді д-ра Мірчука пішла далі мистецька частина. Юнаки станиці Пласту в Нью Йорку — Третєго куреня ім. Івана Мазепи, виконали збірну деклямацію „Тарасові Чупринці”, що її написала О. Лубська. На закінчення програми виступив хор „Жайворонки”, виконуючи такі пісні: „А мати ходить на курган” — муз. М. Пашкевича, „Пісня про Київ” — О. Ющенко, муз. М. Дремлюги; і „Вперед!” — пісня УПА в музичній обробці Р. Степаняка. Диригував хором „Жайворонки” Лев Стругацький при аккомпанюванні Соні Шерер.

Закінчено академію національним гимном. Між присутніми було багато колишніх упівців і визначних громадських діячів.

Несподівана втрата для земляків Городенщини

Ще й досі не легко погодитися, що порожніють прогалини в громадських і культурно-мистецьких діяннях, в яких довгі роки працювали скромні працівники городенської землі, як мгр Василь Гуляй, проф. Михайло Бачинський, маестро Михайло Голінський, брати Іван і Теодор Гуменики, д-р Василь Яшан, проф. Іван Василенко з дружиною Анною, а недавно — їхній син Ростислав.

Кожний відхід у вічність — це передовсім болюча втрата для родини, а також для суспільства, серед якого вони були носіями громадської чи культурної праці і за яку втішалися пошаною серед чужих і своїх. Відсутності несподівано сколихнула земляків вістка, що 14-го січня ще на вершці свого віку відійшов у вічність бл. пам. Ростислав Василенко, лікар з міста Росфорд, Огайо.

Д-р Ростислав Василенко народився 1921 року в селі Кунисівцях, де його батьки працювали вчителями, а опісля перенеслися до міста Городенки. По закінченні з відзначенням середньої освіти бл. пам. Ростислав вступив у Львівський університет на медичний факультет, який закінчив 1942 року.

У роках 1943-45 продовжував далі студії у Віденському університеті, а опісля в Ерлнгені, Німеччина, де отримав диплом лікаря з загальної медицини. Переїхавши до ЗСА, у місті Толедо спеціалізувався з ділянки урології і по закінченні вважався одним із кращих спеціалістів у цій нелегкій медичній діяльності.

Ще в гімназійних класах був активним учасником спортивного, хорового і драматичних гуртків. У Відні був членом управи академічного товариства „Січ”, співаючи в студентському академічному хорі. Перебуваючи в Німеччині й маючи гарний, як і його батько, голос, брав участь як соліст у хорі „Трембіта” під диригентурою проф. Кирила Цепенди.

Переїзд до Америки активізував його в лавах лікарського товариства УЛ-ТПА, він виголошував часті цікаві доповіді на медичні теми в громаді.

Він був активним помічником не тільки серед української громади, а також і в американських товариствах, у яких займав відповідальні позиції. Д-р Василенко був президентом Урологічного Об'єднання

бл.п. д-р Р. Василенко

північнозахідного стею Огайо, членом Шпитальної Ради Лікарів при шпиталі „Св. Чарльза”, і головним урологом „Ріверсайд” шпиталю міста Росфорд.

Згадані позиції підкреслюють не тільки його хірургічну вмілість, а також авторитет, яким він втішався в колах медичного світу.

Передчасна смерть була болючою не тільки його друзям, лікарям, а передусім його дружині й брата.

Передчасний відхід залишив у горі дружину Анну, яка, теж із університетською освітою, була йому щирою подругою й дорадницею.

Осиротів дітей: Марину, яка по закінченні коледжу продовжує далі медичні студії; Надію, яка працює над докторською тезою в клінічній психології; Івана — студента університету, та Марку, який ще вчиться у коледжі.

Ще недавно, гостюючи з дружиною у гостинний рідні Василенки, мило було в Ярославла спостерігати життєрадісну наснагу в професійній праці, а також зацікавлення громадським життям українців Канади й Америки. Наш земляк дбав і про підготовку нових матеріалів про Городенщину та для цієї цілі був щедрим жертводавцем. Скільки цікавих думок, цінних плянів ми заторкнули на нашій останній розмові не знаючи, що це була остання зустріч...

Хай ці скромні рядки будуть і згадкою про другу юності і словом співчуття його братові Богданові та дружині Анні з її дочками і синами.

Хай легкою Ростиславові буде гостинна земля Америки і в потойбічному світі нехай сниться Городенська земля, яку він так дуже любив.

М. Гава

Італійська коаліція творить кабінет більшості

Рим, Італія. — Прем'єр Італії Франческо Коссіга проголосив створення першого італійського уряду в останніх шістьох роках, який має парламентарну більшість у коаліції між християнськими демократами та соціалістами. Одним із перших наслідків

діяльності коаліції — це недопущення комуністів до уряду.

Але християнські демократи, які мали керівну роль в усіх урядах Італії (всіх урядів було 39 від закінчення Другої світової війни) мусіли заплатити значну ціну за співпрацю з соціалістами, хоч би й тимчасову. Вони погодилися в принципі прийняти соціалістичного прем'єра в майбутньому.

Новий італійський кабінет складається з 16-ти християнських демократів, дев'яти соціалістів та трьох республіканців. Кабінет був створений після часу 16-ти днів, під час якого Коссіга був проти включення соціалістів і комуністів у склад уряду, першим завданням якого є викоринити тероризм в Італії.

Попередній кабінет Коссіга, який проіснував кілька місяців, провалився 19-го березня ц.р., коли соціалісти не підтримали його в парламентарному голосуванні. Соціалістичний лідер Беттіно Краксі оста-

Ю. Осінчук виступить в Гантер коледжі

Нью Йорк. Н. Й. — У вівторок, 22-го квітня ц.р., в год. 8-ї вечора, тут у залі Гантер коледжу виступить із своїм речиталем концертна піаністка Юліана Осінчук.

На цьому концерті, що відбудеться стараннями Гантер коледжу, в якому Юліана Осінчук є членом факультету, крім творів відомих композиторів, піаністка виконає вперше сонату ч.2 відомого американського композитора й професора цього коледжу Дональда Лібберта.

Із другим концертом та зі зміненою програмою, що відбудеться стараннями Ситі юніверсіті Грейджуйт Сентер, Ю. Осінчук виступить у п'ятницю, 16-го травня, в год. 8-ї вечора, у залі згаданого Центру при 42-й вулиці.

Крім згаданих концертів піаністка в квітні і травні матиме кілька камерних речиталів у поближких околицях Бостону.

Юліана Осінчук у березні ц.р. виграла музичний конкурс Товариства Фундації Лідеркранц Бусоні та з цієї нагоди концертувала в Карнегі Голл.

КОНФЕРЕНЦІЯ У СТ. ПІТЕРС КОЛЕДЖІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Департамент історії Сейнт Пітерс коледжу в Джерзі Сіті, Н. Дж., влаштує наукову конференцію, головною темою якої буде Китайська Народна Республіка. Конференція, якою координуватиме голова Департаменту історії проф. д-р Константин Савчук, відбудеться у вівторок, 22-го квітня, від 10-ї до 1-ї год. у Rose Lecture Hall. Крім проф. Савчука, доповідями виступлять проф. Джером Гіллен з Лігій університету і проф. Джон Манро з Сітон Голл університету.

ДОПОВІДЬ ПРО ПОЕЗІЮ ІВАНА СВІТЛИЧНОГО

Наприкінці грудня минулого року д-р Яр Слаутич, професор Альбертського університету, зробив доповідь про поетичну творчість Івана Світличного на річній конференції американських славістів у Сан Франціско. У доповіді проаналізовано збірку „Гратовані сонети” та інші поезії І. Світличного, що тепер перебуває на засланні в Сибіру — разом із іншими правозахисниками.

У пам'ять бл. п. Ярослава з Рубчаків Барнич

Іка відійшла у Вічність дня 29-го березня 1980 р. у Клівленді, Огайо, слідує особі, згідно з бажанням Покійної, замість квітів на могилу, зложити пожертву на Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА:

Ярема і Христина Раковські та Микола і Люба Гіряки по 25.00 дол.; Роман Касараба і Музичний Інститут у Клівленді й Льюїс по 20.00 дол.; Василь і Олена Хмільки — 15.00 дол.; Інж. Ярослав і Марта Сидорі, д-р Зенон і Катка Гури, д-р Зенон і Дана Каратницькі, Роза Колодій, Люба Білинська, Іван і Дарія Микити, д-р Александер Клод, д-р Ірина Подригула — по 10.00 дол. та Юлія Паньків, Роман і Уляна Цибки, Богдан і Марта Ковч і Т. І. А. Завадські — по 5.00 дол.

Наукове Товариство ім. Шевченка щиро дякує ВШ. Жертводавцям.

ПОДЯКА

Дня 20 березня 1980 р. відійшов у вічність наш найдорожчий Муж, Батько, Дідо і Вуйко

бл. п. ЛЕВ ПАСЛАВСЬКИЙ

Цією дорогою складасмо сердечну подяку Всесвітньому Отцям з Собору св. Володимира і Ольги: о. митратові Маріанові Бутринському, о. Іванові Кротевцеві за похоронні відправи та відправлення Покійного на місце Вічного Спoczynку на цвинтарі св. о. Миколая.

Дякуємо д-рові Володзі, д-рові А. Фаріонові і д-рові В. Кучерені за солідну опіку над хворим. Дякуємо д-рові О. Янторовичеві, д-рові Ю. Сосенкові і д-рові Р. Вітковському за слова розради.

Наша спеціальна подяка нашій Дорогій Наталці Іванівні, яка теплими і зворушливими словами прощала Покійного в Каплиці. Д-рові Богданові Ткачукові за теплий споминок про Покійного під час трини. Ми невимовно вдячні Родні, Приятелям і Знайомим, що так численно взяли участь в похоронних обрядах та всім тим, що висловили своє співчуття. Похоронному заведенню Музика і Син за солідне перевезення похорону.

Рівнож дякуємо за квіти, за пожертви на Служби Вок. Всім, що замість квітів на могилу зложили пожертви на Патріарший Фонд на Оборону політичних в'язнів, на пресовий фонд „Українського Життя” та на Енциклопедію Українознавства — наше щире Спасибі; нашим Кузинам і Приятелям за допомогу при влаштуванні трини.

Під час нашого тяжкого родинного горя ми відчували щире до нас співчуття, близькість і приязнь Вас усіх,

дружина — МАРІЯ
донька — СВСТАХІЯ з чоловіком
д-ром В. ЯСТРЕМСЬКИМ
внучка — МАРТА з чоловіком ДЖ.
СЛЕМОНОМ
внук — ІГОР
Батька і дальша Родина в Америці
і в Україні

твено погодився відтягнути підтримку комуністів, і новий кабінет був створений.

Сам Краксі не одержав жадного посту в новому кабінеті. Християнські демократи Еміліо Коломбо і Вірджініо Рогноні одержали пости міністрів закордонних і внутрішніх справ, соціаліст Леліо Ягоріо приймає пост міністра оборони а республіканець Джорджіо Ля Мальфа став директором бюджету.

ПРЕЗИДЕНТ НЕ ХОЧЕ ЗАЛИШАТИ „САДУ РОЖ”
Раді політичних передвиборчих виступів. Президент Раджі Картер все ще не піддається порадам деяких його дорадників залишити нарешті „сад рож” і почати активну кампанію за номінацію на Демократичній Конвенції, відвідуючи різні стеги, де відбуватимуться превібори й „кокус” для заповнення голосів делегатів на Конвенцію, що наближається. Президент все ще вважає, що з огляду на іранську кризу він повинен залишити рухом „політичну” діяльність заради добра всієї країни і визволення американських закладників з Ірану. Цим дорадникам не вдалося переконати Картера залишити „сад рож”, навіть на коротку, щоб відбутися „неполітичну” поїздку до поближкої Вірджинії.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього по довгій і тяжкій недугі відійшла у Вічність моя найдорожча Дружина

бл. п. СТЕФАНІЯ ЯРЕМА

Покійна народилася в Старому Самборі 1921 року. По закінченні Другої світової війни відбула вона більше як 8 років заслання в тайгах холодного Сибіру за працю для свого Народу і Батьківщини. Звільнена з Сибіру з підірваним здоров'ям, вилікала до Польщі до своєї родини, а відтак до ЗСА до міста Чикаго, де і померла по довгих і тяжких терпіннях 14-го березня і була похоронена 17-го березня 1980 року.

В Польщі Покійна залишила сина, стареньку маму, троє внуків, невістку та двох братів. Цією дорогою я хочу подякувати всім, котрі в часі довгої недуги підтримували Покійну в дома і шпиталі та підтримували її морально в терпіннях. Дякую парохові української католицької церкви св. Михайла о. Іванові Кмеч за похоронні відправи в каплиці, церкві та цвинтарі.

Моя найщиріша подяка Родні, Приятелям і Знайомим за участь в похоронних відправах та відправленнях Покійної на вічний спочинок.

Дякую Всім за слова розради для мене та Всім тим, що усно, телефонічно і листово висловили мені своє співчуття.

Щире Спасибі Всім, що жертвували на Служби Божі за Покійну та на Фонд будови укр.-кат. церкв в Льюїді замість квітів на могилу.

Дякую Всім, що зайнялись справами, зв'язаними з похороном. Нехай Всевишній Господь нагородить Всіх Вас своїми ласками, а пам'ять про мою добру Дружину нехай залишиться між нами.

Горем прибитий муж — ОСИП ЯРЕМА

Замість квітів на могилу бл. п. Стефанії Ярема, на Фонд будови української католицької церкви в Льюїді — Франція, зложили свої пожертви:

муж — Осип Ярема	100.00 дол.
Ярослава і Юрій Гайдук з синами	100.00 "
Люба і Богдан Волчик	30.00 "
Марта і Антін Гайдук	25.00 "
35-й Відділ УНС	20.00 "
Ірина і Александер Кун	10.00 "
Мироніслав і Орест Галан	10.00 "
Стефанія і Василь Проніп	10.00 "
Анна і Володимир Савчук	10.00 "
Мр. і Мрс. Філівер	10.00 "
Олена й Іван Василен	5.00 "
Елсавета і Петро Процик	5.00 "
Анна і Александер Зрада	5.00 "
Осип Луцук	5.00 "
Разом	345.00 дол.

В Сороковий день смерті

св. п. СТЕФАНА ВАСИЛЬКОВА

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 19 квітня 1980 р., о год. 9-ї ранку в церкві св. свц. Йосафата в Трентоні, Н. Дж. Нехай Покійному легкою буде ця земля.

Цією дорогою своїм найсердечніші вислови співчуття дочкам — Софії Васильків, Ярославі Стойко та Анні Микитин з родинами складають:

ОКСАНА та ІВАН МИКИТИН з дітьми
ВАСИЛИНА МИКИТИН
І РОМАНА МИЦИК

В глибокому смутку повідомляємо все Українське Жіноцтво і Українську Спільноту в світі, що дня 12-го квітня 1980 р., відійшла у Вічність

сл. п.

ІЗИДОРА ПЕТРІВНА КОСАЧ-БОРИСОВА

вельмишлюбна дівка української культури, наймопдша сестра Лесі Українки, щира прихильниця діяльності СФУЖО.

Тлінні останки Покійної спочинуть на українському православному цвинтарі св. Андрея Первозваного в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Опечалені —

ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА
Голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій
І ВСІ ЧЛЕНИ УПРАВИ

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з волі Всевишнього, відійшла від нас 15-го квітня 1980 р., несподівано, наша найдорожча і усім Улюблена МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

КАТЕРИНА з БІЛОУСІВ ДЗЕРА

ПАНАХИДА у п'ятницю, 18-го квітня 1980 р., о год. 8-ї веч. в похоронному заведенні Лівтин і Лівтин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 19 квітня 1980 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Голівуд в Юніон, Нью Джерзі.

Горем прибиті:

дочка:

ВІРА ЗАВАДОВСЬКА з чоловіком БОГДАНОВ в Канаді
МАРІЯКА УКРАЇНСЬКА з мужем ЮРІЕМ і дітьми МОТРЕЮ, ОРЕСТОМ і МАРІЯНОМ
СТЕФАНІЯ ПРЕДЗЕМІРСКА з чоловіком РОМАНОМ і дітьми ЮРКОМ, ЛІРИСОЮ, СТЕФАНІОМ і ХРИСТИНОЮ
внук — ЄВГЕН ЗАВАДОВСЬКИЙ з дружиною КЕРЕН і дочкою НАТАЛІОЮ в Канаді
Сестри та дальша Родина в Україні

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

запрошує Молодь на

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

що відбудеться в суботу, 26-го квітня 1980 року після Бенкету з нагоди 30-річчя Станиці

Зал — Українська Центральна, 240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Оркестра „Зелене жито”

Початок год. 9-та веч.

Вступ для молоді 5.00 дол.

На дарунок для дітей!

■ НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
■ НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНУКАМ!
■ ПЕРЕДІЛАЙТЕ

з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавничій „Свобода” заходами Українського Народного Союзу. Редагує Колегія. Річна передплата у ЗСА — 8.00 дол., у інших країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 долар.

“THE RAINBOW” — “VESELKA”

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Відзначення „Українця Року” в стейті Коннектикат

Орест Дубно (посередині) одержує грамоту „Українця року”

Майже тридцять років тому могла хвиля нової еміграції прибула до вільних берегів Америки. Були це люди із різних прошарків життя, що змушені були покинути рідний край, щоб рятувати своє життя від жорстокого, безбожного загартника.

Життя нових поселенців попливало нормальним руслом, старші включилися в течію американського життя, зберігаючи однак свої звичаї і побут. Постали релігійні, громадські організації й установи, що мали на меті засвідчити нашу окремішність і розвинути в нашому питомому нам культуру й побут.

Незабаром виросла нова генерація, вихована серед американського середовища, свідомі своїх завдань і покликани, яка давала свій інтелектуальний і професійний вклад в тутешнє життя. З гордістю дивимося на наших людей, що увійшли в апарат американської адміністрації, що своїм талантом і здібностями здобувають собі признання і похвалу.

Таким показав себе Орест Т. Дубно, урядуючий комішенер спочатку стейтських податків, а тепер стейтських прибутків, назначений губернатором стейту Коннектикат Еллоу Граско. Не дивно, що українці цього стейту вирішили відзначити цю людину признанням за його внімовий характер і великі успіхи, а понад все за те, що вміє підносити вгору українську гідність серед американського оточення. Не йшла мова тут про це, щоб вирізнити людину виключно за заслуги у професійній праці, але щоб поставити її як взірць до наслідування для інших українців, бо ця людина наполегливо працює, своїм інтелектом зуміла добитися не тільки доброї посади в американській адміністрації, але свідомо і з гордістю демонструвала свої походження і приналежність до українського кореня. Буває у нашій громаді таке, що людина, добившись вищого становища у державній адміністрації, затирає за собою сліди і зникає з українського овулу, начебто, щоб не викликати надмірної цікавості неукраїнського оточення до свого походження або згадувати більше львівською, й у той спосіб здобуваючи мовчаву, більше довір'я і пошани для своєї особи і майбутнього вивчення ще більше вгору. Така поведінка серед нас трапляється. Орест Т. Дубно показав себе чесним і солідним ук-

раїнцем, бо він явно-славно всім заявив: „Я з України!”, „Я Українець!”, як це він і підкреслює на бенкеті, перед сімома сотнями гостей американського й українського світу. Сподіваючись на друзів, що прийшли віддати йому пошану, він радіє незвичайно, що вони всі розуміли його, оцінили його змаг за „примат українця” в світі і полюблюють його за несприятливості до всякого сервілізму й запобігання супроти своїх звертання.

Цю імпрезу приготував актив цілого стейту з усіх прошарків нашого громадянства у числі понад сто активістів. Брала участь у ній понад п'ятдесят організацій і ціла плеяда спонсорів і добровольців. Бенкет став яскравим доказом цього, що може доклати збірності, що має запал і пошану. Для нас усіх це була демонстрація доброго українського імені і на майбутнє — ми з'явилися, щоб не тільки вшанувати „Українця Року”, але „бути по-рахованими” як виборча сила, на яку в майбутньому не один американський політик муситиме оглядатися.

Програма бенкету мала український характер: були мистецькі виступи гартфордського хору під орудою О. Пришляка, танкові покази бріджпортської танцювальної групи, виведені дир. Д. Дмитерко, не бракувало привітів усіх і писемованих від різних високопоставлених осіб і установ. Бенкет пошанував свою привабливість Стенфордський Владика Василь, кандидат на сенатора Т. Додд, представники світських і церковних інституцій, а окремо говорили про заслуги „Українця Року” проф. І. Телюк і Марія Гижий. При кінці о. мовсеньор П. Скриньковський в імені Владика нагородив солідного красною медаллю із відповідною дедикацією.

Немає сумніву, що день 8-го березня був знаменним днем для української громади, доказом організованості нашої спільноти для мобілізування американської опінії для нашого добра.

Українцям Року — Орестові Т. Дубно промовів і всі ми бажали далішніх успіхів у його відповідальній праці; бажали і надалі бути прикладом для нас усіх, а особливо для вже тут народженої нашої зміни, щоб і вони, лишаючись добрими українцями, добивалися успіху в житті для кращого завтра нашого народу.

Мирослав Борисюк

Ювілей Бережанської гімназії

З нагоди 175-ліття з дня відкриття в місті Бережанах Державної класичної гімназії відбудеться на вакаційно-відпочинковій оселі УНС „Союзівці” в Кергоні, Н.Й., в дні 17-го і 18-го травня ц.р. з'їзд колишніх учителів і учнів цієї гімназії з відповідною святковою програмою, якою буде відзначений цей небудений ювілей Бережанської гімназії, однієї з найстаріших середніх шкіл в Галичині. Цей з'їзд скликає діловий комітет, що діє в місті Рочестері, Н.Й., під проводом його голови Миколи Єйни.

Ми, колишні учні Бережанської гімназії, що живемо розкинені по всіх континентах розлогого світу, сьогодні радо лінемо нашими думками до незабутного міста Бережан, що розкинулося в мальовничій долині річки Золотої Липи, сточеного наче вінцем — з півночі невисокою горою Сторожиською з монастирем оо. Бернардинів та великим ставом, окрасою міста й радистію для гімназійної молоді (влітку купувати у чистих водах ставу, а зимою — їздити на лижах) зі сходу лісистою горбистою Звірницею, а далі славною горою Лисоною, на якій у час Першої світової війни восени 1916 року українські Січові Стрільці зводили важкі бої з переважними силами російської армії, захищаючи доступ до Бережан. З півдня Бережан лежать села Потуртори й Посухів, на території якого є цвинтар погіблених у боях учасників, а далі Бабинська гора й лісок Руриська, звідки пливала джерельна вода до пиття для мешканців міста Бережан, а також виміряне місце для прогулянок і різних забав гімназійної молоді. Із заходу — поля поближких сіл Лісничі й Раю, а особливо чудова липова алея, що провадила з Бережан до Раю на просторі трьох кілометрів. В тіні розлогих старих лип проходили знаходили в літній порі захист від палючого сонця і холоду, а вечорами насолоджувалися свіжим і пахучим повітрям. Гімназія була молоддю також радо виходила „з липи”, щоб пройтися і набратися свіжих сил до шкільної науки.

Летить думка до двох церков: Св. Трійці, що містилася в Ринку напроти гімназії, де ми на протязі всього перебування в гімназії відбували недільні „екскурсії” під проводом о. катехиза, молилися під час Богослужб, відбували св. Сповіді і приймали св. Причастя, а далі до старенької дерев'яної церкви Св. Отця Миколая на Адамівці, де кожного року після Великодніх Свят у Провидіння невідомо на просторому подвір'ї церкви відбувалися традиційні гайки з участю студентської, гімназійної, семінарської і міської молоді аж до пізньої ночі.

Гарно було колись в Бережанах. Без сумніву, найбільшим звеличенням Бережан був проф. Богдан Лепкий, який залишив нам багато цінного матеріалу про це місто в своїй літературній спадщині. Він, дитинство й молоді літа якого пройшли в Бережанах, а також він був учнем у них, а описав учитель Бережанської гімназії, так висловився про Бережани: „Це місто — є містом наших літ молодечих, найкраще для нас місто в світі”, а далі в автобіографічній повісті „Казка мого життя” у розділі „Бережани”, він писав: „Чи ви і для других такі гарні? — не знаю. Знаю тільки, що хто декілька літ прожив у ваших мурах, не забуває вас ніколи і в думках відвідує вас так радо, як радо нині відвідує вас хочу”.

Сьогодні кожний з нас так думає! Про місто Бережани згадують і Українські Січові Стрільці, коли їм прийшов від вищої команди наказ покинути місто й вийти до Западного Коша.

Вони залишали місто й своїх знайомих з жалем і тугою, а виявом того була гарна й популярна пісня: „Як з Бережан до кадри Січовики манджали”, автором і композитором якої був стрілецький поет і письменник та журналіст Роман Купчинський.

Але Бережани славляться своєю гімназією, що мала довгі роки приміщення в старому будинку міської сиротини, а шойно в двадцятих роках цього століття була перенесена до нового модерного будинку при вулиці Валуєвій.

В цій гімназії, що носила назву спершу „Державна Класична Гімназія”, а за польських часів була перейменована на „Державна гімназія в Бережанах, типу класичний давній, відділи утравістичні”, навчалася українська молодь не тільки з міста Бережан і дооклицьких сіл Бережанського повіту, але також із сусідніх повітів: Підгаєцького, Перемишлянського і Рогатинського.

Серед гімназійної молоді були діти священників, учителів і приватних урядовців, селян, міщан і робітників. Усіх їх єднала спільна наука, приналежність до однієї Церкви й українського народу. Перебуваючи разом, вони пізнавали один одного, затискували побратимством між собою, помагаючи собі в науці й житті, як одна учнівська громада.

Коли йде мова про національну свідомість гімназійної молоді, то треба підкреслити, що великий вплив на національне виховання молоді перед Першою світовою війною мали таємні гуртки „Громади” і „Молоді України” та легальна молодече організація „Плест”, а в часі між двома війнами — „Плест”, „Самостійні гуртки” по класах та підпільна література українських визвольно-революційних організацій: УВО і ОУН.

Поважну роль у вплив на національну свідомість гімназійної молоді мали також невідомі вільнолюбні змагання, героїчні бої Українських Січових Стрільців з росіянами на горі Лисоні в 1916 році, де була велика братська могила впадлих у бою січовиків, а другим місцем, де були поховані стрілецькі друзі, був стрілецький цвинтар у селі Посухів Бережанського повіту.

Михайло Клецов

У Піттсбургському університеті відбудеться авторський вечір

Яра Славутича

Піттсбург, Па. (В.Я.). — Департамент Слов'янських Мов і Літератур Піттсбургського університету при співпраці Українського Технологічного Товариства і інж. Михайла Коміча, керівника українських радіопрограм у Піттсбурзі, влаштує в неділю, 11-го травня ц.р., о год. 7-їй вечора, в аудиторії університетського будинку Frick Fine Arts авторський літературний

вечір відомого поета Яра Славутича, професора Альбертського університету. Поет читатиме свої твори українською й англійською мовами. Між творами будуть уривки з його нової поеми про голод в Україні 1933 р. Вступне слово матиме д-р Василь Яшун, професор Піттсбургського університету. Після програми — чай і солодке. Вступ за добровільними датками.

3 першого джерела...

З першого джерела тисячі слухачів Шоденної української Радіопередачі Василя Шарвана в Боффало мали змогу слухати повідомлення про хід синодального нараду Ієрусалимської Католицької Церкви, які відбулися у Ватикані в дні 24-27 березня 1980 року. Кожного дня тривання Синоду радіопередачі Василя Шарвана була в телебаченні у контакті з Владиславом Ізидором Борським, Епископом Торонто, який у приблизно 10-хвилинних репортажах інформував радіослухачів американсько-канадського пограниччя про деталі си-

нодального нараду. Репортажі передавалися безпосередньо з телефону до мікрофону.

Шоденна українська радіопередача Василя Шарвана в Боффало, якій в січні 1980 року проминуло 30 років існування, досить часто дає нагоду своїм слухачам слухати репортажі про важливі події з життя української діаспори таким способом, про який була згадка вище. Слухачі радіопередачі Василя Шарвана не раз слухали репортажів з конгресів СКВУ, УККА, з конвенцій УНС тощо.

Михайло Лоза

ДУЖЕ ЦІННІ ОДНОПРИМІРНИКИ

1. Дмитрієвич: БІЛЬШОВИЦЬКА ПРЕСА В УКРАЇНІ — 1917-18 РР. \$ 7.00
2. Мартович, Лео: НЕ-ЧИТАЛЬНИК, давніше вид. \$ 2.00
3. Войченко: ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНЦІВ У БРИТ. КОЛОМБІЙ. \$ 2.00
4. Корол: ПЕРШІЙ З'ЇЗД РАДУ УКРАЇНИ 1917 РР. \$ 4.00
5. Мишуга, д-р: ПОХІД УКР. АРМІЇ НА КИЇВ 1919 Р. \$ 2.00
6. Нижанківський: ВАГОТА, поезія, оригінальне вид. \$ 2.00
7. Кульчицький, о.: ГОСПОДАРСЬКА ЕТИКА, ориг. \$ 2.00
8. Бархад: ВВЕДЕННЯ В НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІЮ 1917 Р. \$ 2.00
9. Осмолиц: ПОЛЬЩА І УКРАЇНА, з малюю. \$ 2.00
10. Рудович, о.: МАЛІ КАТЕХИЗМ, ориг. з 1929 р. \$ 4.00
11. Клин: НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ, ориг. з 1923 р. \$ 2.00
12. Ковалів, П.: БУТИ, ЧИ НЕ БУТИ? Укр. правосі. \$ 1.00
13. Будь: ВЕЛЕТНЕМ У ПРАЦІ — Мовчан, оригінал \$ 2.00
14. — ЗБІРНИК НАЙКРАЩИХ ЦЕРКОВНИХ ПІСЕНЬ, лиш. \$ 1.00
15. Шайкевич: ГЕНРИХ ГАЙНЕ, НІМЕЦЬКИЙ ПОЕТ \$ 2.00
16. Орлов: ТРИСТА ПИТАНЬ ЗАСТОРОНОМІ, in. \$ 2.00
17. Бабій, О.: СВІТІ ЛЮДИНА, нове видання \$ 2.00
18. Яремко: СЛАВА ЖЕРТВЕННІЙ ОДНІ, оригінал \$ 2.00
19. — НЕ РОДИСЯ КРАСИМ, АЛЕ ШАСНИМ, ориг. \$ 2.00
20. Мункевич: ЖИТТЯ ПЕРВІСНОГО ЧОЛОВІКА, ориг. \$ 2.00
21. Федорович, о.: ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ НА ЗЕМЛІ! \$ 2.00
22. Сосюра: ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ — двома мов. укр. і англ. \$ 2.00
23. Вацків: ЧАР ОДНОСТРОЮ — чудова комедія! \$ 7.00
24. — ВІЙНА ГОРОБЦІВ ЗІ ШПАКАМИ, ілюстр. ориг. \$ 4.00
25. Лотоцький: ПОЕЗІЯ ШВЕДЕНКА ПІД ЧИЗУРОЮ, ориг. \$ 3.00
26. Рибчин, д-р: ДИНАМІКА УКРАЇН. КУЛЬТУРИ, ориг. \$ 4.00
27. Шумовський: ОСТРІГ — ІСТОРИЧНИЙ НАРИС, ориг. \$ 6.00
28. ЛУЧК — ОБЛАСНІ МІСТА УКРАЇНИ В КОЛЬОРАХ \$ 3.00
29. СВ. ЄВАНГЕЛІЯ МАТЕЯ НА ЯПОНСЬКІЙ МОВІ, ориг. \$ 4.00
30. — ПОВЕДІНКА ХВОРОГО ТА ЙОГО ДОГЛЯД, ориг. \$ 2.00
31. — ХОРЕОГРАФІЧНЕ МИСТЕЦТВО, ілюстр. \$ 3.00
32. — ДОВІДНИК ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН, в опр. \$ 7.00
33. — УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО, ілюстр. \$ 4.00
34. Бичинський: ІВАН ГУС, ІСТОРИЧНА СТУДІЯ, ориг. \$ 4.00
35. Духота: ШК. ГУРТОК КІНОМЕХАНІКІВ, в опр. \$ 4.00
36. Глоблін, О.: ДУМКИ ПРО УКРАЇН. СОВ. ІСТОРИОГРАФІЮ \$ 4.00
37. — УКРАЇНА — БЛИЗЬКИЙ І СЕРЕДНІЙ СХІД, опр. \$ 7.00
38. Шинкер: ФІЗИКА ДЛЯ ШКІЛ, в опр. \$ 3.00
39. Ярема: ЧИТАНКА ДЛЯ УКРАЇН. НАРОДУ з 1923 р. \$ 5.00
40. — ГОРОДОК АГАПОНСЬКИЙ — про БІЛАСА І ДАНИЛИШИНУ \$ 1.00
41. Приходько, інж.: ПОРАДНИК ШОФЕРА, підручн. \$ 6.00
42. Моза, В.: ТВОРИ, велика книга, лиш. \$ 5.00
43. Сушко, Роман: ХТО МАВ ПРИЧИНУ ВБИТИ ПОЛК. ОТАМАРШТАЙНА? Чернівці, 1934 р., унікат, оригінал, за \$ 10.00

ХТО ШКОРШЕ ЗАМОВИТЬ, МАТИМЕ! КОЖНОМУ ЗАМОВЦЕВІ ДОДАЄМО ЦІННИЙ ДОДАТОК ДАРОМ!

"HOWERLA"

238 East 6th Street • New York, N.Y. 10003
(212) GR 5-1190

Складати гроші — чи позичити НАЙКОРИСНІШЕ

у ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ „САМОПОМІЧ” в Нью-Йорку

7% — дивіденди від уділів (ощадностей)

з чвертьрічних нарахуванням.

Крім того:

Життєве забезпечення відповідно до суми ошадностей — аж до висоти \$2,000.00 на одного члена.

12% — дивіденди від уділів-цертифікатів зложених на 30 місяців.

Федеральне забезпечення уділів та уділів-цертифікатів — аж до висоти \$40,000.00 на одного члена.

Пряма оплата пенсій Соціального Забезпечення на уділі членів.

Індивідуальний Пенсійний Фонд (IRA) на 8% річно.

Вплата на Різдва Клуб — по \$2.00, \$5.00 і \$10.00 тижнево.

Доручення виплати (Share Draft)

Грошові перекази та подорожні чеки

Позички — особисті та гіпотечні (мортгеджі)

АДРЕСА:

SELF RELIANCE (N.Y.)

Federal Credit Union

108 Second Avenue • New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАНІЯ ЯРЕМА, членка УНС Від. 35 Т-ла Укр. Амер. Схід. в Чикаго, Іл., померла 14 березня 1980 р. на 59-му р. життя. Нар. 1921 р. в с. Голубині, Україна; членкою УНС стала у 1968 р. Залишила у смутку чоловіка Осипа, сина Богдана, пенсію, 3-ох внуків та маму у Польщі; дашу родину в Чехо-Словаччині в Україні. Похорон відбувся 17 березня 1980 р. на цвинтарі св. Хреста в Калумет Сіті, Іл.

Вічна Ій Пам'ять!

Управа

МАРІЯ ПОРАДА, членка УНС Від. 204 Ім. А. Гончаренка в Нью-Йорку, померла 10 березня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в с. Мільно, пов. Зборів, Україна; членкою УНС стала у 1939 р. Залишила у смутку сина Петра з дружиною Катериною. Похорон відбувся 15 березня 1980 р. на цвинтарі Флаїнґ, Н. Й.

Вічна Ій Пам'ять!

Василь Палідвор, секр.

МИХАЙЛО СОХАН, член УНС Від. 292 с. Івана Христителя в Детройті, Міч., помер 26 лютого 1980 року на 86-му р. життя. Нар. у 1893 р. в Зелена, Буач, Україна; членом УНС став у 1934 р. Залишив у смутку дружину Анну і сестричку Дмитра Остроньку з родиною в Канаді. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Крос в Детройті.

Вічна Ій Пам'ять!

Стефана Федик, секр.

ОЛЬГА МАТВИЧЕНКО, членка УНС Від. 292 с. Івана Христителя в Детройті, Міч., померла 12 березня 1980 р. на 74-му р. життя; членкою УНС стала у 1937 р. Залишила у смутку чоловіка Івана, сина Івана, доньку Софію, 5 внуків і сестру Марію. Похорон відбувся 15-го березня 1980 р. на цвинтарі Арлінґтон Меморіал Парк в Ровелд, Джорджія.

Вічна Ій Пам'ять!

Стефана Федик, секр.

АННА КМІТА, членка УНС Від. 255 с. Дмитрія в Ветлеге, Па., померла 15 березня 1980 р. на 64-му році життя. Нар. 1914 р. в Ветлеге, Па.; членкою УНС стала у 1933 р. Залишила у смутку чоловіка Івана, сина Івана, доньку Софію, 5 внуків і сестру Марію. Похорон відбувся 15-го березня 1980 р. на цвинтарі Арлінґтон Меморіал Парк в Ровелд, Джорджія.

Вічна Ій Пам'ять!

Дмитро Муніастий, секр.

ВОЛОДИМИР ФІЛОНТ, член УНС Від. 374 Ім. М. Грушевського в Бостоні, Мас., помер на 80-му році життя. Нар. 1899 р. в Дрогобичі, Україна; членом УНС став у 1939 р. Залишив у смутку друзів, приятелів і Бостонську громаду. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія у Савт Бавінг Брук, Н. Дж.

Вічна Ій Пам'ять!

Володимир Гетьманський, секр.

АННА МІЛЕВСЬКА, членка УНС Від. 94 Ім. Маркіана Шапківського в Геттсфілді, померла 9 березня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. 1892 р. в Україні; членкою УНС стала у 1938 р. Залишила у смутку зятя Роберта Мори і 2 внуки. Похорон відбувся 12 березня 1980 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Детройті, Міч.

Вічна Ій Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

СТЕФАН ДІДІВ, член УНС Від. 473 Ім. сот. Ю. Голубинського в Монреалі, помер 2 березня 1980 р. на 76-му р. життя. Нар. 1904 р. в Долині, Тернопіль; членом УНС став у 1935 р. Залишив у смутку 3 сестри з родиною в Україні. Похорон відбувся 5 березня 1980 р. на цвинтарі Коте део Нейрес в Монреалі.

Вічна Ій Пам'ять!

Віра Ваїт, секр.

ВАСИЛЬ ЯВОРЕНКО, член УНС Від. 304 в Боффало, Н. Й., помер 1 березня 1980 р. на 83-му р. життя. Нар. 1897 р. в Україні; членом УНС став у 1931 р. Залишив у смутку дружину Марту. Похорон відбувся 4 березня 1980 р. на цвинтарі св. Матей у Вест Сенека, Н. Й.

Вічна Ій Пам'ять!

Марія І. Гнатик, секр.

ІГНАТИЙ СВИТУХА, член УНС Від. 402, в Оттаві, Канада, помер 2-го березня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. 1892 р. в Колодні, членом УНС став у 1933 р. Залишив у смутку сина Микола, в дружині і 3-ох внуках. Похорон відбувся 4 березня 1980 р. на цвинтарі Пайнкрест в Оттаві, Канада.

Вічна Ій Пам'ять!

М. Світуха, секр.

АНТІН ГРИНЧИШИН, член УНС Від. 437 Т-ла Самопоміч у Рочестері, Нью-Йорк, помер 25 лютого 1980 р. на 79-му р. життя. Нар. 1901 р. в Торонто, Канада; членом УНС став у 1960 р. Залишив у смутку сина Василя і Михайла, дочки: Стефанію і Катерину з родинами та Анну. Похорон відбувся 27 лютого 1980 р. на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Ій Пам'ять!

М. Малінівський, секр.

REAL ESTATE

ПОШУКУЄТЬСЯ АПАРТАМЕНТОВІ БУДИНКИ в різних положеннях: порожні, пів-порожні або зніщені вогнем та занаданих пошесті. Зараз (в тому самому дні). CASH for year DEED (212) 794-9285. (212) 444-4270. Mr. LONGE.

MOUNTAINSIDE, N.J. 1-род., цегляний дім. 8 веп. кімнат, 2½ лазні, гараж на 2 авта, гарна велика площа — \$120,000.00.

NEWARK — IVY HILL — 1-род. дім, 6 веп. кімнат, модерна кухня і лазні, гараж на 2 авта, тиха вулиця — \$42,500.00.

IRVINGTON — біля MAPLEWOOD — 3-род. дім, 5, 6 і 4 веп. кімнат, модерні кухні і лазні, „аппоніум siding”, тиха вулиця. Приступна ціна.

DESNA REALTY

(201) 399-3000

НА ПРОДАЖ

НА СКОРИЙ ПРОДАЖ. з уваги на виїзд — ідеальна, тепліша, радіо, килим, лампи, спальня, чоловічий одяг, портієри, фіранки, холодильник, і т. д. Tel.: (212) 835-3104

REAL ESTATE